

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 10 квітня 2026 р. № 471

Київ

Про затвердження Статуту державного підприємства “Мультимедійна платформа іномовлення України”

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Затвердити Статут державного підприємства “Мультимедійна платформа іномовлення України”, що додається.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

Інд. 25

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 квітня 2026 р. № 471

СТАТУТ
державного підприємства “Мультимедійна платформа
іномовлення України”

Загальні положення

1. Державне підприємство “Мультимедійна платформа іномовлення України” (далі — підприємство), функції з управління яким виконує Кабінет Міністрів України (далі — уповноважений орган управління), засноване на державній власності та є державним некомерційним підприємством.

2. Підприємство утворене відповідно до Закону України “Про систему іномовлення України” на базі державної телерадіокомпанії “Всесвітня служба “Українське телебачення і радіомовлення”.

3. Найменування підприємства:

українською мовою: повне — державне підприємство “Мультимедійна платформа іномовлення України”; скорочене — ДП “МПУ”;

англійською мовою: повне — State Enterprise “The international broadcasting multimedia platform of Ukraine”; скорочене — SE “IBMPU”.

4. Місцезнаходження підприємства: 04073, місто Київ, пров. Куренівський, 19/5.

5. Підприємство у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, міжнародними договорами України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, іншими нормативно-правовими актами та цим Статутом.

Мета і предмет діяльності підприємства

6. Підприємство утворено з метою захисту національних інтересів України за кордоном, формування та підтримання позитивного іміджу України у світі шляхом оперативного, об’єктивного інформування про події в Україні, офіційну внутрішню і зовнішню політику та позицію держави, діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Підприємство є суб'єктом державного іномовлення України, який провадить інформаційну, творчо-виробничу, господарсько-фінансову та інші види діяльності відповідно до цього Статуту та законодавства.

Підприємство провадить свою діяльність шляхом створення та поширення інформаційного продукту каналами супутникового, ефірного наземного аналогового і цифрового мовлення, мовлення в кабельних мережах, в Інтернеті.

Ефірне наземне аналогове і цифрове мовлення та мовлення в кабельних мережах здійснюються виключно за межами України, крім випадків мовлення на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя (далі — тимчасово окуповані території України), мовлення у районах України, що межують з тимчасово окупованими територіями України, а також мовлення у прикордонних районах України, що межують з територією держави-агресора чи територіями інших держав, з яких поширюються програми держави-агресора шляхом наземного ефірного та/або цифрового мовлення.

Підприємство здійснює мовлення українською мовою, а також іншими мовами залежно від доцільності та необхідності використання тієї чи іншої мови для досягнення мети діяльності підприємства.

7. Предметом діяльності підприємства є:

1) діяльність у сфері медіа, зокрема із створення аудіовізуальних творів, пов'язаних або не пов'язаних з їх трансляцією, розповсюдження аудіовізуальних творів;

2) виробництво кіно- та відеофільмів, телевізійних програм, видання звукозаписів, тиражування звуко-, відеозаписів і програмного забезпечення;

3) діяльність у сферах проводового, супутникового електрозв'язку, інша діяльність у сфері електрозв'язку;

4) створення та поширення інформаційного продукту каналами супутникового, ефірного наземного аналогового і цифрового мовлення, в кабельних мережах, іншими каналами мовлення та в Інтернеті, на території України та у світі;

5) забезпечення входження України у світовий інформаційний простір;

6) розповсюдження технічними і технологічними засобами об'єктивної інформації про процеси, що здійснюються в Україні та світі, виходячи з гарантування прав громадян на свободу думки і слова, на отримання повної, достовірної та оперативної інформації, на відкрите і вільне обговорення суспільних питань;

7) забезпечення платформи для дискусій стосовно офіційної позиції органів державної влади та органів місцевого самоврядування з важливих питань політики, культури, спорту, освіти, науки та економіки, обміну ідеями між різними культурами і народами світу;

8) розроблення та реалізація програмної політики, що відповідає національним інтересам України і формуванню демократичного суспільства;

9) забезпечення збалансованого і прозорого доступу суб'єктів суспільно-політичного, культурного та економічного життя до програм (передач) дискусійного формату, зокрема у формі дебатів;

10) сприяння задоволенню інформаційних, культурних та освітніх потреб іноземної аудиторії, зокрема шляхом створення та поширення економічних, історично-документальних, культурно-мистецьких, навчально-пізнавальних, розважальних, спортивних програм, програм для дітей та молоді, осіб з інвалідністю, інших соціальних груп;

11) сприяння зміцненню міжнародних зв'язків України, зростанню її авторитету в світі та підвищенню її інвестиційної привабливості;

12) забезпечення достатнього, всебічного інформаційного супроводу процесу реінтеграції тимчасово окупованих територій України та інтеграції України до Європейського Союзу та євроатлантичних структур колективної безпеки;

13) популяризація української культури у світі, сприяння збереженню і розвитку мовної, культурної, етнічної, релігійної самобутності національних меншин (спільнот) та корінних народів України, забезпечення їх повноцінного розвитку як частини українського суспільства;

14) трансляція радіо- та телевізійних програм, технічне обслуговування мереж електрозв'язку та радіозв'язку, надання доступу до Інтернету;

15) рекламна діяльність;

16) рекламні агентства;

17) посередництво в розміщенні реклами в медіа;

18) дослідження кон'юнктури ринку та виявлення громадської думки;

19) консультування, надання рекомендацій та практичної допомоги у галузі зв'язків із громадськістю;

20) інша професійна, наукова та технічна діяльність, не віднесена до інших угруповань;

21) надання послуг з графічного дизайну;

22) діяльність у сфері фотографії;

23) проведення та комплексне оформлення виставок, ярмарків, аукціонів, конференцій, симпозіумів, експозицій, інтер'єрів, екстер'єрів, систем візуальних комунікацій, оформлення та виготовлення вітрин, вивісок, інформаторів, таблиць;

24) провадження зовнішньоекономічної діяльності;

- 25) провадження посередницької діяльності;
- 26) надання іноземним юридичним особам послуг з представництва їх інтересів на території України;
- 27) організація ділових поїздок за кордон, прийом іноземних партнерів;
- 28) лізинг, оренда рухомого та нерухомого майна;
- 29) створення і розповсюдження аудіовізуальних медіа, придбання ефірного часу та прав на використання телевізійних передач (програм);
- 30) проведення соціологічних досліджень;
- 31) організація здійснення концертно-видовищних та спортивно-масових заходів щодо відпочинку населення;
- 32) трансляція, організація та участь в олімпіадах, фестивалях, конкурсах, благодійних лотереях, шоу, іграх, аукціонах та інших масових та благодійних акціях;
- 33) надання юридичних послуг;
- 34) надання послуг з перекладу;
- 35) ведення бухгалтерського обліку та складення фінансової звітності;
- 36) виконання представницьких, секретарських, інформаційних послуг;
- 37) виробництво, сервісне обслуговування, ремонт, монтаж та налагоджування різних видів техніки, комплектувальних частин та компонентів до неї;
- 38) побудова, експлуатація та обслуговування приймально-передавальних теле- та радіокомплексів, теле- та радіопередавачів, кабельних, ефірно-кабельних, оптоволоконних та радіорелейних мереж;
- 39) взаємодія з світовими комп'ютерними мережами; надання юридичним та фізичним особам доступу до широкого спектра інформаційного сервісу світових інформаційних фондів;
- 40) проведення науково-дослідних, експериментальних та впроваджувальних робіт у галузі комп'ютерних систем, інформаційних технологій та комунікацій;
- 41) провадження аналітичної та дослідницької діяльності для власних потреб, а також на замовлення державних і недержавних організацій;
- 42) оброблення даних, розміщення інформації на веб-вузлах і пов'язана з ними діяльність;
- 43) компонування кіно- та відеофільмів, телевізійних програм;
- 44) діяльність у сфері радіомовлення;
- 45) діяльність у сфері телевізійного мовлення.

Відповідно до мети, визначеної цим Статутом, підприємство може провадити також інші види діяльності згідно із законодавством.

8. Основними завданнями підприємства є:

1) об'єктивне, повне, своєчасне і неупереджене, всебічне і збалансоване інформування іноземної аудиторії, в тому числі українців за кордоном, а також аудиторії, що перебуває на тимчасово окупованих територіях України, територіях, на яких запроваджено надзвичайний, воєнний стан, в районах проведення антитерористичних операцій, про суспільно значущі події в Україні, офіційну внутрішню і зовнішню політику та позицію держави, діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

2) оперативне інформування телеглядачів, радіослухачів та користувачів Інтернету про суспільно-політичні, економічні, культурно-духовні та інші події і процеси в Україні та світі;

3) поширення повідомлень органів державної влади та органів місцевого самоврядування відповідно до вимог законодавства;

4) виробництво та розповсюдження, зокрема для поширення іншими медіа політичних, економічних, публіцистичних, культурно-освітніх, історично-документальних, художньо-мистецьких, навчально-пізнавальних, розважальних, спортивних аудіовізуальних творів, інформаційних матеріалів, а також програм для дітей та молоді, осіб з інвалідністю, інших соціальних груп;

5) участь у міжнародному інформаційному обміні програм та інформаційних матеріалів, співробітництво як з державними, так і недержавними зарубіжними організаціями і підприємствами та окремими фізичними особами, зокрема обмін на паритетних засадах творчими групами, кореспондентськими пунктами, спільне виробництво аудіовізуальних творів, інших інформаційних матеріалів, підготовка на замовлення зарубіжних і українських видавництв, інформаційних агентств, громадських, політичних та інших організацій друкованих засобів (книг, брошур, буклетів, фотоекспозицій) та інших інформаційних матеріалів, в тому числі про Україну;

6) розповсюдження аудіовізуальних творів, інформаційних матеріалів з метою всебічного висвітлення життя українського суспільства;

7) обмін інформаційними, друкованими та аудіовізуальними творами, в тому числі статтями, репортажами, нарисами, фільмами, книгами, дайджестами, з вітчизняними та зарубіжними телерадіоорганізаціями, іншими суб'єктами;

8) участь в організації та проведенні інформаційно-рекламних кампаній, видовищних культурно-масових заходів, зокрема творчих звітів митців, вечорів відпочинку, святкових днів, спортивних заходів, художніх і

літературних вистав, вернісажів, конкурсів та оглядів класичного, фольклорного, етнографічного, камерного, самодіяльного та інших видів музичного мистецтва;

9) участь у симпозіумах, науково-практичних конференціях, інформаційних днях, участь в організації і висвітленні вітчизняних товарів і технологій в Україні та за кордоном;

10) підготовка і підвищення кваліфікації працівників зарубіжних та українських медіа, зокрема обмін досвідом, навчання, стажування, організація та участь у науково-практичних конференціях, семінарах, засіданнях за круглим столом в Україні і за кордоном;

11) організація та участь в Україні і за кордоном у міжнародних форумах, конгресах, з'їздах, дискусіях та інших громадських і культурних заходах, спрямованих на формування позитивного іміджу держави України як перспективного і ділового союзника та партнера;

12) сприяння іноземним журналістським та іншим організаціям, а також окремим особам в організації та здійсненні інформаційних, ділових і ознайомлювальних поїздок по Україні;

13) взаємодія з представниками іноземних медіа за кордоном та тими, які перебувають на території України на законних підставах, з метою провадження професійної діяльності у сфері медіа.

9. Види діяльності, які відповідно до закону підлягають ліцензуванню або для провадження яких необхідне отримання документів дозвільного характеру, проводяться підприємством за наявності відповідної ліцензії чи документа дозвільного характеру.

10. Підприємство провадить діяльність, пов'язану з державною таємницею, та здійснює захист державної таємниці відповідно до вимог Закону України "Про державну таємницю" та інших актів законодавства.

Правовий статус підприємства

11. Підприємство є юридичною особою публічного права. Права та обов'язки юридичної особи підприємство набуває з дня його державної реєстрації в установленому законодавством порядку.

12. Підприємство провадить свою діяльність відповідно до законодавства та цього Статуту.

Підприємство провадить свою діяльність, зокрема визначає свою структуру, формує принципи кадрової політики, визначає програмну концепцію та порядок взаємовідносин з партнерами, відповідно до законодавства та цього Статуту.

13. Підприємство має відокремлене майно, самостійний баланс, рахунки в банках, а також може мати печатку, штампи і бланки із своїм

найменуванням, товарні знаки, що реєструються відповідно до законодавства.

14. Підприємство має право у порядку, встановленому законодавством, вчиняти правочини, набувати майнових та особистих немайнових прав, виконувати обов'язки, вести претензійну та позовну роботу, бути відповідачем або позивачем у судах України та інших держав.

Підприємство бере участь у судовому процесі через генерального директора підприємства, іншу особу, уповноважену діяти від імені підприємства відповідно до законодавства, цього Статуту, трудового договору (контракту), або через представника.

15. Підприємство провадить господарську діяльність, спрямовану на досягнення соціальних та інших результатів, без мети одержання прибутку.

16. Участь підприємства в об'єднаннях юридичних осіб здійснюється відповідно до законодавства за погодженням з уповноваженим органом управління.

17. Підприємство провадить зовнішньоекономічну діяльність відповідно до законодавства, мети і предмета своєї діяльності, передбачених цим Статутом.

18. Підприємство може виконувати роботи та надавати послуги за цінами і тарифами згідно із законодавством.

19. Підприємство відповідає за своїми зобов'язаннями згідно із законодавством в межах закріпленого за ним майна або переданого йому майна на речовому праві на державне майно, передбаченому законом.

Підприємство не несе відповідальності за зобов'язаннями держави та уповноваженого органу управління.

Держава та уповноважений орган управління не несуть відповідальності за зобов'язаннями підприємства, крім випадків, передбачених законом.

Підприємство не може бути засновником іншої юридичної особи, крім випадків, визначених законом.

Права та обов'язки підприємства

20. Підприємство має право:

використовувати відповідно до Законів України “Про систему іномовлення України”, “Про медіа” та інших нормативно-правових актів канали телевізійного мовлення, канали радіомовлення та Інтернет;

за погодженням з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, органами управління політичних партій та інших

об'єднань громадян акредитувати при них (при їх прес-службах) свої творчі групи, окремих працівників;

планувати свою діяльність, визначати власну програмну політику, а також стратегію, умови та основні напрями розвитку підприємства відповідно до кон'юнктури ринку продукції, товарів, робіт і послуг та економічної ситуації;

отримувати ліцензії на мовлення з різними вихідними даними (логотипами, позивними, емблемами тощо);

створювати власні аудіовізуальні твори та іншу інформаційну продукцію;

дозволяти в установленому порядку трансляцію (ретрансляцію) власної аудіовізуальної продукції юридичними і фізичним особами в Україні та за кордоном;

в установленому порядку використовувати програми та іншу продукцію юридичних та фізичних осіб, а також об'єкти права інтелектуальної власності;

виготовляти та розповсюджувати в установленому законодавством порядку рекламні матеріали та рекламну продукцію;

відтворювати, тиражувати створені підприємством аудіовізуальні твори, культурно-масові і спортивні заходи, організовувати виробництво, прокат, продаж матеріальних носіїв із записами аудіовізуальної та іншої інформаційної продукції;

організовувати і проводити відбори проектів на основі мистецьких конкурсів з метою виготовлення аудіовізуальних творів та програм;

утворювати відокремлені структурні підрозділи (філії, представництва, відділення, кореспондентські пункти тощо) як на території України, так і за кордоном, з можливістю відкриття рахунків у банках та затверджувати положення про них;

створювати аудіовізуальні твори на замовлення, відповідно до законодавства провадити рекламну діяльність та надавати платні послуги за вільними цінами, а у випадках, передбачених законодавством, — за державними регульованими цінами;

залучати до роботи в установленому порядку провідних українських та іноземних фахівців, визначати форми і розміри оплати їх праці та послуг;

створювати (купувати, будувати) технічні засоби розповсюдження програм (передавачі, супутникові, кабельні, радіолінійні мережі зв'язку та інші засоби);

отримувати у порядку, передбаченому законодавством, від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб

незалежно від форми власності необхідну інформацію для провадження своєї статутної діяльності;

бути членом міжнародних організацій з питань діяльності телебачення, радіомовлення та кінематографії, а також сплачувати членські внески за участь у таких організаціях;

відмовити в розміщенні повідомлень органів державної влади та органів місцевого самоврядування у разі, коли такі повідомлення суперечать завданням і принципам діяльності підприємства, визначеним Законом України “Про систему іномовлення України”;

здійснювати оплату проживання запрошених підприємством іноземних громадян на території України, а також проводити транспортні розрахунки за їх перевезення;

мати інші права, передбачені цим Статутом та законодавством.

21. Підприємство зобов’язане:

поширювати повідомлення органів державної влади та органів місцевого самоврядування відповідно до законодавства;

дотримуватися вимог законодавства у сфері медіа, державного іномовлення та умов ліцензій;

поширювати об’єктивну інформацію, з повагою ставитися до національної гідності, своєрідності і культури всіх народів;

додержуватися вимог державних стандартів і технічних параметрів у сфері аудіовізуальних медіа, а також стандартів та норм технічної якості аудіовізуальних медіа;

додержуватися встановленого законодавством порядку під час провадження міжнародної діяльності та участі працівників підприємства у заходах міжнародного характеру;

не створювати перешкод у передаванні та прийманні програм інших телерадіоорганізацій, функціонуванні ліній зв’язку;

не розповсюджувати програми (передачі), трансляція яких не допускається згідно з вимогами Закону України “Про медіа”, а також програми, що здатні впливати на нормальний фізичний, розумовий або моральний розвиток дітей та підлітків, програми, що містять сцени насильства (фізичного чи психологічного), сцени, звернені до сексуальних інстинктів;

не розповсюджувати матеріали та повідомлення, що містять приховану рекламу, мають ознаки представлення інтересів політичних партій, громадських організацій, суб’єктів господарювання та інших осіб, які можуть ввести в оману аудиторію щодо об’єктивності висвітлення інформації, а також свідчать про вплив третіх осіб на форму та зміст програм підприємства;

забезпечувати своєчасну сплату податків, зборів і платежів до державного бюджету та державних цільових фондів згідно із законом;

виконувати норми і вимоги щодо охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання і відтворення природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки;

здійснювати бухгалтерський та оперативний облік, вести фінансову та статистичну звітність згідно із законодавством;

додержуватися фінансової дисципліни;

розробляти та затверджувати стратегічний план розвитку, складати і виконувати річний фінансовий план відповідно до закону, річний інвестиційний план, інвестиційний план на середньострокову перспективу (три — п'ять років), план використання бюджетних коштів в межах передбачених бюджетних призначень, визначених законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

складати щорічний звіт про досягнення цілей діяльності підприємства, визначених у листі очікувань власника, та подавати його в установленому порядку на затвердження уповноваженому органу управління;

створювати належні умови для високопродуктивної праці, забезпечувати додержання вимог законодавства про працю, правил та норм охорони праці, техніки безпеки, загальнообов'язкового державного соціального страхування;

проводити інвентаризацію належного йому майна для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку, фінансової звітності та статистичної інформації згідно із законодавством;

забезпечувати збереження переданого йому державного майна та цільове використання бюджетних коштів;

додержуватися вимог законодавства про державну таємницю;

надавати уповноваженому органу управління інформацію щодо діяльності підприємства;

подавати щороку не пізніше 10 грудня на затвердження уповноваженому органу управління звіт про програмну діяльність підприємства за поточний рік;

погоджувати вчинення правочину, щодо якого є заінтересованість, і значного правочину, якщо ринкова вартість майна або послуг, що є його предметом, становить 10 і більше відсотків вартості активів підприємства за даними останньої річної фінансової звітності (далі — значний правочин), у випадках, передбачених законом та цим Статутом;

виконувати рішення уповноваженого органу управління;

надавати уповноваженому органу управління перелік державного майна, переданого підприємству, яке тимчасово не використовується, та пропозиції щодо умов його подальшого використання;

забезпечувати відбір суб'єкта аудиторської діяльності для надання послуг з аудиту (аудиторської перевірки) річної фінансової звітності;

погоджувати з уповноваженим органом управління укладення договорів щодо проведення незалежних аудиторських перевірок річної фінансової звітності підприємства;

щороку складати та подавати разом з фінансовою звітністю звіт про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації;

застосовувати визначені законом процедури закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти.

Підприємство може мати інші обов'язки, передбачені законодавством.

Майно підприємства

22. Майно підприємства є державною власністю.

Підприємство особисто безоплатно володіє і користується закріпленим за ним державним майном або переданим йому на праві узуфрукта державного майна відповідно до мети і завдань, передбачених цим Статутом.

Узуфрукт державного майна встановлюється підприємству рішенням уповноваженого органу управління.

23. Майно підприємства становлять виробничі і невиробничі фонди, а також інші цінності, вартість яких відображається в самотійному балансі підприємства.

24. Джерелами формування майна підприємства є:

1) державне майно, передане підприємству в установленому законодавством порядку;

2) цільові кошти, виділені з державного бюджету;

3) кошти та інше майно, одержані від реалізації продукції (виконання робіт, надання послуг) підприємства;

4) банківські кредити;

5) частина доходів підприємства, одержаних ним у результаті господарської діяльності, передбаченої цим Статутом;

6) інші джерела, не заборонені законом.

Порядок використання коштів визначається відповідно до затвердженого фінансового плану підприємства.

25. Підприємство є об'єктом загальнодержавного значення. Відчуження, передача (крім короткострокової оренди), приватизація нерухомого майна, об'єктів незавершеного будівництва і земельних ділянок, на яких вони розташовані, які надані підприємству відповідно до законодавства, забороняються, і щодо такого майна не можуть вчинятися дії, наслідком яких може бути його відчуження.

26. Підприємство здійснює володіння, користування землею та іншими природними ресурсами відповідно до мети своєї діяльності згідно із законодавством.

27. Підприємство має право володіти, користуватися та розпоряджатися майном, набутим за рахунок коштів від провадження власної господарської діяльності, самостійно розпоряджатися продукцією, яку виробляє, доходами від господарської діяльності відповідно до законодавства та цього Статуту.

28. Підприємство не має права безоплатно передавати належне йому майно іншим юридичним та фізичним особам, крім випадків, передбачених законодавством.

29. Відчуження підприємством майнових об'єктів, що належать до основних фондів, здійснюється лише на конкурентних засадах шляхом його продажу на електронному аукціоні в установленому законодавством порядку за попередньою згодою уповноваженого органу управління.

30. Списання з балансу підприємства не повністю амортизованих основних фондів, а також прискорена амортизація основних фондів здійснюються за згодою уповноваженого органу управління.

Розпоряджатися в інший спосіб майном, що належить до основних фондів, підприємство має право лише у межах повноважень та у спосіб, що передбачені законами.

31. Відчуження та списання підприємством майна, крім нерухомого, здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

32. Кошти, одержані від продажу майнових об'єктів, що належать до основних фондів підприємства, використовуються відповідно до затвердженого фінансового плану, якщо інше не встановлено законом.

33. Підприємство має право здавати в короткострокову оренду в установленому законодавством порядку юридичним та фізичним особам нерухоме майно (будівлі, споруди, нежитлові приміщення) за погодженням з уповноваженим органом управління.

Підприємство має право здавати в оренду інше окреме індивідуально визначене майно (устаткування, транспортні засоби, інвентар та інші матеріальні цінності, які йому належать).

34. Збитки, завдані підприємству в результаті порушення його майнових прав громадянами, юридичними особами і державними органами, відшкодовуються підприємству відповідно до закону.

35. Підприємство користується встановленими законодавством пільгами щодо орендної плати, плати за землю, за послуги зв'язку, а також щодо податкового та митного, валютного і тарифного регулювання та іншими формами державної економічної підтримки.

36. Контроль за використанням, збереженням та обліком майна підприємства здійснює уповноважений орган управління у встановленому законодавством порядку.

37. Основним показником ефективності діяльності підприємства є досягнення цілей діяльності та цільових показників ефективності з урахуванням стратегічного плану розвитку підприємства, обов'язкових фінансових показників, затверджених у листі очікування власника.

38. Підприємство фінансується за рахунок коштів державного бюджету і не має на меті отримання прибутку. Кошти, які надходять за надання послуг та провадження іншої діяльності, спрямовуються на здійснення видатків відповідно до затвердженого фінансового плану підприємства на підставі первинних документів.

39. Джерелами формування коштів підприємства є надходження від продажу власних аудіовізуальних творів, надання послуг, зокрема від надання платних послуг, виконання робіт, надання у використання авторських та суміжних прав чи провадження іншої діяльності, пов'язаної з основною статутною діяльністю, доходи від якої спрямовані на здійснення видатків за напрямками, визначеними статутною діяльністю, а також кошти, що надходять від юридичних та фізичних осіб на договірній основі, та інші надходження, що не суперечать законодавству.

40. Розподіл прибутку підприємства забороняється.

Розмір і порядок формування статутного капіталу підприємства

41. Статутний капітал підприємства формується на підставі рішення уповноваженого органу управління шляхом передачі майна та/або коштів відповідно до законодавства.

42. Розмір статутного капіталу підприємства становить 1 463 845 (один мільйон чотириста шістьдесят три тисячі вісімсот сорок п'ять) гривень 30 копійок.

43. Рішення про зміну (збільшення, зменшення) розміру статутного капіталу підприємства приймається уповноваженим органом управління з урахуванням відомостей річної фінансової звітності підприємства.

44. Підприємство не створює спеціальні фонди.

Управління підприємством

45. Управління підприємством здійснюється відповідно до Закону України “Про систему іномовлення України”, інших законів та цього Статуту.

46. Управління підприємством здійснюється генеральним директором, який підзвітний уповноваженому органу управління.

Генеральний директор може мати заступників. На час тимчасової відсутності генерального директора (відпустка, відрядження) його повноваження здійснює заступник генерального директора, призначений відповідним наказом генерального директора підприємства.

47. Генеральний директор призначається на посаду уповноваженим органом управління за результатами конкурсу та звільняється з посади в порядку, встановленому законодавством.

48. Генеральний директор діє на підставі цього Статуту та укладеного з ним трудового договору (контракту), в якому визначається, зокрема, строк найму, його права, обов’язки і відповідальність, умови матеріального забезпечення, звільнення з посади.

49. Генеральний директор самостійно вирішує питання діяльності підприємства, за винятком тих, що віднесені цим Статутом до компетенції уповноваженого органу управління.

50. Генеральний директор у межах своїх повноважень відповідно до цього Статуту самостійно здійснює керівництво і несе повну відповідальність за підготовку програм та управління підприємством.

51. Генеральний директор:

1) здійснює поточне управління підприємством, забезпечує виконання завдань, покладених на нього законодавством та цим Статутом;

2) несе відповідальність за невиконання покладених на нього завдань, що визначені цим Статутом;

3) під час реалізації своїх прав і виконання обов’язків повинен діяти в інтересах підприємства;

4) діє без довіреності від імені підприємства, представляє його інтереси в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, у відносинах з юридичними та фізичними особами як в Україні, так і за кордоном;

5) подає на погодження уповноваженому органу управління програмну політику підприємства та несе відповідальність за її реалізацію;

6) приймає рішення про утворення та закриття відокремлених структурних підрозділів (філій, представництв, відділень,

кореспондентських пунктів тощо) за погодженням з уповноваженим органом управління, затверджує положення про них;

7) затверджує план використання бюджетних коштів підприємства та подає його на погодження уповноваженому органу управління;

8) погоджує з уповноваженим органом управління свої відрядження за кордон та відрядження на території України;

9) підписує колективний договір із сторони роботодавця;

10) призначає та звільняє заступників генерального директора, про що інформує уповноважений орган управління, та розподіляє між ними обов'язки відповідно до вимог законодавства;

11) на час своїх службових відряджень та відпусток відповідно до законодавства покладає виконання обов'язків генерального директора підприємства на одного із заступників генерального директора;

12) призначає та звільняє головного бухгалтера та керівника юридичної служби підприємства;

13) забезпечує подання редакційного статуту підприємства на затвердження уповноваженому органу управління;

14) розробляє та подає на затвердження уповноваженому органу управління проекти змін до цього Статуту;

15) забезпечує додержання вимог законодавства про працю та антикорупційного законодавства;

16) формує керівний персонал підприємства;

17) видає в межах своєї компетенції накази, розпорядження, доручення та інші організаційно-розпорядчі документи;

18) організовує виробничо-господарську, соціально-побутову та іншу діяльність підприємства відповідно до його мети та завдань;

19) розробляє та затверджує організаційну структуру підприємства за погодженням з уповноваженим органом управління;

20) розробляє та затверджує штатний розпис за погодженням з уповноваженим органом управління;

21) у встановленому порядку призначає на посади та звільняє з посад працівників підприємства;

22) обирає форму і систему оплати праці, установлює працівникам конкретні розміри тарифних ставок, посадових окладів, винагород, надбавок і доплат з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством;

23) застосовує заходи заохочення та дисциплінарного стягнення до працівників підприємства;

24) розпоряджається коштами та майном підприємства відповідно до цього Статуту та законодавства;

25) забезпечує ефективне використання та збереження майна, переданого підприємству;

26) виконує умови трудового договору (контракту), укладеного з уповноваженим органом управління;

27) укладає договори, видає довіреності, відкриває рахунки в банках;

28) відповідає за формування та виконання фінансових планів, додержання трудової, фінансової дисципліни і вимог законодавства;

29) складає і подає на затвердження уповноваженому органу управління проекти стратегічного плану розвитку, річного фінансового плану, річного інвестиційного плану, інвестиційного плану на середньострокову перспективу (три — п'ять років), листа очікувань власника;

30) забезпечує виконання стратегічного плану розвитку, фінансового та інвестиційних планів, коротко- та середньострокових фінансових, операційних і нефінансових цілей діяльності підприємства та звітування перед уповноваженим органом управління;

31) забезпечує проведення щорічної незалежної аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності підприємства та надання уповноваженому органу управління звіту за результатами такої перевірки;

32) подає пропозиції уповноваженому органу управління щодо коротко- та середньострокових фінансових, операційних і нефінансових цілей діяльності, які включаються до листа очікувань власника, зокрема, але не виключно, щодо окремих фінансових показників, а саме коефіцієнтів рентабельності, ліквідності та платоспроможності, а також обсягів виплат на користь держави, бюджетного фінансування та квазіфіскальних операцій;

33) визначає та впроваджує облікову політику підприємства за погодженням з уповноваженим органом управління;

34) організовує проведення інвентаризації майна підприємства для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку, фінансової звітності та статистичної інформації згідно із законодавством;

35) погоджує з уповноваженим органом управління вчинення значного правочину та правочину, щодо якого є заінтересованість, у випадках, передбачених законом та цим Статутом;

36) приймає рішення про вчинення правочину, якщо ринкова вартість майна або послуг, що є його предметом, не перевищує 10 відсотків вартості активів підприємства за даними останньої річної фінансової звітності, крім випадків, установлених законом;

37) визначає осіб, уповноважених на вчинення дій від імені підприємства в частині самопредставництва з усіма правами, наданими учасникам справи відповідно до законодавства, без дозволу уповноваженого органу управління;

38) призначає на посаду та звільняє з посади особу, відповідальну за реалізацію антикорупційної програми підприємства, у порядку, визначеному законодавством (далі — уповноважений);

39) затверджує антикорупційну програму підприємства відповідно до частини другої статті 62 Закону України “Про запобігання корупції” після обговорення її з працівниками підприємства;

40) здійснює інші повноваження в межах цього Статуту та законодавства.

Повноваження генерального директора, визначені у підпунктах 5—8, 13, 14, 19, 20, 29—35 цього пункту, здійснюються з урахуванням положень пункту 60 цього Статуту.

52. З метою забезпечення дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності на підприємстві уповноваженим органом управління утворюється наглядова рада з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності.

Наглядова рада з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, цим Статутом та Положенням про наглядову раду з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності.

Засади діяльності та повноваження наглядової ради з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності визначаються цим Статутом і положенням про наглядову раду з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності.

53. Засадами діяльності наглядової ради з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності є:

здійснення нагляду за дотриманням принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності в діяльності підприємства;

розроблення пропозицій та рекомендацій в частині дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності;

сприяння дотриманню підприємством принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності;

заслуховування інформації керівництва підприємства з питань дотримання підприємством принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності.

Редакційна рада та редакційний статут

54. Спеціальним наглядовим органом підприємства є редакційна рада, одна друга частини складу якої призначається уповноваженим органом управління, а інша частина складу — обирається творчим колективом підприємства.

55. На редакційну раду покладається:

1) здійснення контролю за дотриманням журналістами підприємства редакційного статуту;

2) здійснення контролю за дотриманням прав журналістів, вимог щодо заборони цензури та втручання у творчу діяльність підприємства;

3) внесення на розгляд наглядової ради з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності питання про відсторонення від керівництва підприємством або її окремими підрозділами посадових осіб, які порушили редакційний статут та/або вимоги законодавства щодо прав журналістів, заборони цензури і втручання у творчу діяльність підприємства, про призначення службового розслідування і звільнення цих осіб відповідно до закону в разі підтвердження наявності зазначених правопорушень, з метою подання цією наглядовою радою:

уповноваженому органу управління пропозицій щодо відсторонення генерального директора підприємства;

генеральному директору підприємства пропозицій щодо відсторонення інших посадових осіб підприємства;

4) виконання інших завдань, визначених редакційним статутом.

56. Відповідальними за телевізійне мовлення та радіомовлення є відповідні структурні підрозділи підприємства згідно із затвердженими положеннями про них.

57. Редакційний статут повинен містити визначені законодавством основні вимоги до створення та поширення інформації, визначати засади діяльності редакційної ради.

Редакційний статут затверджується уповноваженим органом управління за погодженням з творчим колективом підприємства.

58. Редакційний статут оприлюднюється на офіційному веб-сайті підприємства.

Уповноважений орган управління

59. Уповноважений орган управління відповідно до покладених на нього завдань:

1) приймає рішення про утворення, реорганізацію і ліквідацію підприємства;

2) призначає на посаду та звільняє з посади генерального директора підприємства, укладає і розриває з генеральним директором трудовий договір (контракт), здійснює контроль за додержанням вимог трудового договору (контракту);

3) організовує і проводить конкурсний відбір генерального директора;

4) затверджує цей Статут та зміни до нього;

5) утворює наглядову раду з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності;

6) затверджує положення про наглядову раду з питань дотримання принципів свободи слова та міжнародних стандартів інформаційної діяльності і зміни до нього;

7) погоджує програмну політику підприємства;

8) затверджує редакційний статут підприємства та зміни до нього;

9) затверджує звіт про програмну діяльність підприємства за поточний рік;

10) сприяє включенню підприємства до світового інформаційного простору та провадженню ним діяльності відповідно до міжнародних стандартів;

11) здійснює методологічне забезпечення та координацію діяльності підприємства;

12) здійснює нагляд за дотриманням підприємством вимог законодавства у сфері медіа;

13) веде облік об'єктів державної власності, що обліковуються на балансі підприємства, здійснює контроль за ефективним використанням і збереженням таких об'єктів;

14) затверджує стратегічний план розвитку, річний фінансовий план, річний інвестиційний план, інвестиційний план на середньострокову перспективу (три — п'ять років), здійснює контроль за їх виконанням в установленому порядку;

15) проводить моніторинг фінансової діяльності підприємства та вживає заходів до поліпшення його роботи;

16) у разі зміни генерального директора підприємства забезпечує проведення ревізії фінансово-господарської діяльності підприємства в порядку, передбаченому законом;

17) забезпечує проведення інвентаризації майна підприємства в установленому законодавством порядку;

18) погоджує укладення підприємством договорів про спільну діяльність та управління майном, внесення змін до них та контролює виконання умов таких договорів;

19) виявляє державне майно, що обліковується на балансі підприємства і тимчасово не використовується, та вносить пропозиції щодо умов його подальшого використання;

20) приймає за поданням генерального директора рішення про вчинення значного правочину і про вчинення правочинів із заінтересованістю у випадках, передбачених законом та цим Статутом, або попереднє надання згоди на вчинення значного правочину у випадках, передбачених законом;

21) затверджує в установленому порядку лист очікувань власника на відповідний рік;

22) розглядає щорічний звіт про досягнення цілей діяльності підприємства, визначених у листі очікувань власника, проводить оцінку відповідно до затверджених у листі очікувань власника показників та затверджує його;

23) надає в установленому законодавством порядку згоду на:

відчуження та списання переданого підприємству майна, крім нерухомого;

передачу в короткострокову оренду нерухомого майна та іншого окремого індивідуально визначеного майна підприємства;

24) погоджує в установленому порядку відрядження генерального директора за кордон та в межах території України;

25) погоджує облікову політику підприємства та зміни до неї;

26) погоджує генеральному директору відпустки, преміювання;

27) погоджує штатний розпис, організаційну структуру підприємства та зміни до них;

28) здійснює інші функції, передбачені законодавством.

60. Рішення уповноваженого органу управління оформлюються відповідними актами Кабінету Міністрів України, крім питань, зазначених у підпунктах 24—27 пункту 59 цього Статуту, проекти яких вносяться на

розгляд Віце-прем'єр-міністром з гуманітарної політики України — Міністром культури та готуються на підставі пропозицій генерального директора:

1) Секретаріатом Кабінету Міністрів України — з питань, зазначених у підпунктах 1—9 пункту 59 цього Статуту;

2) Мінекономіки — з питань, зазначених у підпунктах 13—22 і 25 пункту 59 цього Статуту;

3) Фондом державного майна — з питань, зазначених у підпункті 23 пункту 59 цього Статуту.

Питання, зазначене у підпункті 25 пункту 59 цього Статуту, оформлюється протокольним рішенням Кабінету Міністрів України.

Питання, зазначені у підпунктах 26 і 27 пункту 59 цього Статуту, готуються Господарсько-фінансовим департаментом Секретаріату Кабінету Міністрів України на підставі пропозицій генерального директора та погоджуються резолюцією Віце-прем'єр-міністра з гуманітарної політики України — Міністра культури.

Підготовка проектів рішень уповноваженого органу управління, прийняття яких передбачено цим Статутом та/або законодавством, з питань, не визначених абзацами другим — п'ятим цього пункту, здійснюється за дорученням Прем'єр-міністра України або відповідно до резолюції Віце-прем'єр-міністра з гуманітарної політики України — Міністра культури та подається в установленому порядку міністерством, іншим органом виконавчої влади, визначеним таким дорученням/резолюцією головним виконавцем, на підставі пропозицій генерального директора.

Трудовий колектив підприємства

61. Кадрова політика підприємства та соціальна діяльність ґрунтується на таких принципах:

спрямованість на задоволення інформаційних потреб аудиторії;

пріоритетність національних інтересів;

професіоналізм, компетентність, доброчесність та етика поведінки;

оптимальне поєднання повноважень та відповідальності;

відкритість і прозорість;

використання світового досвіду;

запобігання дискримінації за етнічними, соціальними, політичними, релігійними, гендерними та іншими ознаками;

професіоналізм;

обґрунтованість та стратегічність (врахування потреб та перспектив розвитку підприємства відповідно до цілей системи іномовлення України, а також світових тенденцій розвитку медіа;

раціональність у доборі кадрів;

сприяння професійному та кар'єрному розвитку працівників, можливість для всебічного, гармонійного розвитку та реалізації особистості тощо.

62. Трудовий колектив підприємства — це усі особи, які своєю працею беруть участь у його діяльності на основі колективного договору та трудового договору (контракту) у передбачених законодавством випадках або інших форм, що регулюють трудові відносини працівника з підприємством.

63. Повноваження трудового колективу підприємства реалізуються загальними зборами (конференцією) та через їх виборні органи відповідно до колективного договору та внутрішньої організаційно-розпорядчої документації підприємства.

64. Для представництва інтересів трудового колективу на загальних зборах (конференції) трудовий колектив може обрати орган колективного самоврядування, до складу якого не може входити генеральний директор підприємства.

Загальні збори (конференція) трудового колективу підприємства проводяться не рідше ніж два рази на рік. Рішення загальних зборів (конференції) трудового колективу приймаються простою більшістю присутніх шляхом відкритого голосування.

65. Члени органу колективного самоврядування обираються таємним голосуванням на три роки не менш як двома третинами голосів присутніх на зборах строком на три роки. Кількісний склад органу колективного самоврядування визначається загальними зборами (конференцією). Члени виборного органу не можуть бути звільнені з роботи або переведені на інші посади з ініціативи адміністрації підприємства без згоди відповідного виборного органу цього колективу.

66. З метою регулювання виробничих, трудових і соціально-економічних відносин і узгодження інтересів працівників із стороною роботодавця укладається колективний договір на основі законодавства та прийнятих сторонами зобов'язань.

67. Питання соціального розвитку, зокрема включаючи поліпшення умов праці, життя та здоров'я працівників підприємства, вирішуються трудовим колективом за участю генерального директора підприємства, якщо інше не передбачено законодавством.

68. Повноваження трудового колективу:

розглядати і схвалювати проект колективного договору та уповноважувати представників трудового колективу підприємства його підписати;

заслуховувати інформацію про виконання сторонами колективного договору;

брати участь у матеріальному та моральному стимулюванні високопродуктивної праці працівників підприємства;

брати участь у вирішенні інших питань соціального розвитку підприємства.

69. Форма та система оплати праці працівників підприємства визначається генеральним директором підприємства відповідно до законодавства та колективного договору.

70. Підприємство має право у межах фонду заробітної плати за рахунок коштів, виділених з державного бюджету, та власних коштів встановлювати відповідно до законодавства заохочувальні виплати своїм працівникам.

Господарська діяльність підприємства

71. Доходи підприємства спрямовуються виключно на фінансування видатків, пов'язаних з утриманням підприємства, реалізацією мети та основних завдань утворення його діяльності.

72. Витрати підприємства, джерелом фінансування яких є загальний фонд державного бюджету, здійснюються в межах плану використання бюджетних коштів.

73. Складення, затвердження та контроль за виконанням фінансового плану підприємства здійснюються в установленому законодавством порядку.

74. Аудит фінансової діяльності підприємства проводиться згідно із законодавством.

75. Відносини підприємства з іншими підприємствами, організаціями, громадянами в усіх сферах господарської діяльності здійснюються на основі договорів.

Система внутрішнього контролю та антикорупційна діяльність підприємства

76. На підприємстві створюється система внутрішнього контролю, яка складається з:

- 1) управління ризиками;

- 2) контролю за дотриманням норм (комплаєнс);
- 3) внутрішнього аудиту.

Система внутрішнього контролю також повинна включати систему запобігання корупції та систему повідомлень про порушення.

77. Система внутрішнього контролю повинна сприяти належному функціонуванню системи запобігання корупції на підприємстві, зокрема шляхом визначення пов'язаних з корупцією ризиків для діяльності підприємства, участі в розробленні антикорупційної програми підприємства, підготовки рекомендацій щодо належного функціонування системи закупівель і порядку вирішення конфліктів інтересів, затвердження внутрішніх правил ділової етики.

Відповідальні особи з питань комплаєнсу та управління ризиками здійснюють свої повноваження у межах системи внутрішнього контролю в частині, що не належить до компетенції уповноваженого, визначеної законодавством та антикорупційною програмою підприємства.

Антикорупційна програма підприємства розробляється та затверджується генеральним директором після обговорення її з працівниками підприємства.

Текст антикорупційної програми повинен перебувати у постійному відкритому доступі для працівників підприємства.

Антикорупційна програма повинна відповідати вимогам, встановленим законодавством.

Уповноважений призначається на посаду та звільняється з посади генеральним директором і є підзвітним та підконтрольним генеральному директору.

Генеральний директор забезпечує гарантії незалежності уповноваженого від впливу чи втручання у його роботу.

Програмна політика та гарантії незалежності підприємства

78. Програмна політика підприємства спрямовується на досягнення мети та завдань його діяльності і повинна забезпечувати аудиторії можливість формувати власний незалежний погляд на події та явища.

Програмна політика підприємства погоджується з уповноваженим органом.

79. Підприємство провадить свою діяльність з дотриманням таких принципів:

вільного вираження поглядів, думок і переконань;

узгодження із загальними цілями зовнішньої політики України, міжнародними стандартами та договірними зобов'язаннями України;

невтручання у внутрішню політику держав, на території яких провадиться інформаційна та інша діяльність підприємства;

незалежності редакційної політики від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, політичних партій, підприємств, установ, організацій, фізичних осіб;

найвищих професійних стандартів журналістики;

достовірності інформації, чіткого відокремлення фактів від коментарів та оцінок;

прозорості та відкритості діяльності;

недопущення дискримінації за будь-якою ознакою;

поваги до моральних, релігійних, ідеологічних та світоглядних переконань аудиторії.

80. Підприємство у своїй діяльності не підтримує політичні партії чи інші об'єднання громадян, релігійні організації.

81. Забороняється втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, а також недержавних організацій у діяльність підприємства з метою встановлення цензури, попереднього контролю чи незаконного впливу на зміст інформації.

82. Політична реклама у будь-якій формі на каналах мовлення підприємства, в тому числі прихована, забороняється.

Припинення підприємства

83. Припинення підприємства здійснюється шляхом його реорганізації або ліквідації відповідно до законодавства.

84. Під час припинення підприємства працівникам, які звільняються, гарантується дотримання їх прав та інтересів відповідно до законодавства.

85. У разі реорганізації підприємства повноваження з управління підприємством переходять до комісії з реорганізації.

86. Підприємство вважається таким, що припинилося, з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію його припинення.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 10 квітня 2026 р. № 491

Київ

Про затвердження Порядку проведення постінвестиційної оцінки масштабного публічного інвестиційного проекту

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Затвердити Порядок проведення постінвестиційної оцінки масштабного публічного інвестиційного проекту, що додається.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

Інд. 67

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 квітня 2026 р. № 491

ПОРЯДОК
проведення постінвестиційної оцінки масштабного
публічного інвестиційного проекту

1. Цей Порядок регулює питання планування, моніторингу та проведення постінвестиційної оцінки масштабного публічного інвестиційного проекту (далі — проект) після його завершення, який реалізовано повністю або частково за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету та/або коштів, залучених під державну (місцеву) гарантію, крім проектів, реалізація яких здійснювалася на умовах публічно-приватного партнерства або за підтримки міжнародних фінансових організацій.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

постінвестиційна оцінка проекту — процедура комплексного аналізу інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту, що включає первинну оцінку та підсумкову оцінку такого проекту;

постінвестиційний період проекту — етап життєвого циклу проекту, що розпочинається після завершення реалізації, протягом якого здійснюється постійний моніторинг результатів такого проекту, і завершується затвердженням звіту про постінвестиційну оцінку проекту;

інвестиційний ефект від реалізації проекту — сукупність фінансово-економічних результатів, що виникають внаслідок реалізації проекту та можуть бути кількісно оцінені шляхом порівняння витрат і вигод такого проекту, а також прогнозних результативних показників з фактичними показниками, отриманими після завершення реалізації проекту;

суспільний вплив проекту — сукупність соціальних, економічних, кліматичних змін, а також вплив результатів проекту на довкілля, що характеризують внесок проекту у досягнення стратегічних цілей розвитку, підвищення добробуту населення, стійкості та збалансованого розвитку територій у середньо- та довгостроковій перспективі.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України, Законах України “Про публічні електронні реєстри”, “Про місцеве самоврядування в Україні”, “Про оцінку впливу на довкілля”, “Про регулювання містобудівної діяльності”, “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”, Порядку підготовки публічних інвестиційних проектів та програм публічних інвестицій, Порядку оцінки публічних інвестиційних проектів та програм публічних інвестицій, Порядку реалізації публічних інвестиційних проектів та програм публічних

інвестицій на державному, регіональному та місцевому рівні, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2025 р. № 527 “Деякі питання управління публічними інвестиціями” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 45, ст. 3053, № 76, ст. 5219), Порядку розроблення та моніторингу реалізації середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій держави, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2025 р. № 294 (Офіційний вісник України, 2025 р., № 30, ст. 2016), Порядку розподілу коштів державного бюджету на підготовку та реалізацію публічних інвестиційних проектів та програм публічних інвестицій, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2025 р. № 232 “Деякі питання розподілу публічних інвестицій” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 26, ст. 1729), Порядку проведення завершальної оцінки стану реалізації публічного інвестиційного проекту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2026 р. № 189 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 19, ст. 1359), Методиці розрахунку вартості публічного інвестиційного проекту, затвердженій наказом Мінфіну від 23 червня 2025 р. № 316, та інших нормативно-правових актах.

3. Метою проведення постінвестиційної оцінки проекту є визначення ефективності та результативності його реалізації, рівня досягнення визначених цілей і результатів, дотримання запланованих строків та обсягів фінансування, а також формування рекомендацій для підвищення якості управління публічними інвестиціями.

4. Процедура проведення постінвестиційної оцінки проекту є не обов’язковою для проектів, реалізація яких здійснювалася за підтримки міжнародних фінансових організацій.

Заходи з оцінки результатів реалізації проектів, що впроваджувалися за підтримки міжнародних фінансових організацій, здійснюються відповідно до Порядку підготовки, реалізації, проведення моніторингу та завершення реалізації проектів економічного і соціального розвитку України, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2016 р. № 70 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 16, ст. 627).

5. Ініціатор проекту у місячний строк з дня оприлюднення висновку про завершальну оцінку стану реалізації публічного інвестиційного проекту, складеного відповідно до Порядку проведення завершальної оцінки стану реалізації публічного інвестиційного проекту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2026 р. № 189 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 19, ст. 1359), забезпечує підготовку та затвердження постінвестиційного плану проекту (далі — постінвестиційний план), а також внесення його до Єдиної інформаційної системи управління публічними інвестиційними проектами (далі — Єдина інформаційна система) з накладенням кваліфікованого електронного

підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, уповноваженої особи.

Постінвестиційний план розробляється на період, який становить п'ять з половиною років.

Постінвестиційний план повинен визначати часові, організаційні та методичні засади проведення моніторингу та постінвестиційної оцінки проекту та включати такі етапи:

підготовчий етап — триває протягом одного місяця після завершення проекту, в рамках якого визначаються планові заходи та моніторингові показники досягнення інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту, джерела та методи збору даних;

первинний моніторинг — триває протягом трьох років після завершення проекту, в рамках якого здійснюється щорічний збір фактичних даних про результати проекту, узагальнення та проведення аналізу інформації за визначеним переліком показників інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту;

первинна постінвестиційна оцінка — розпочинається через три роки після завершення проекту та триває від трьох до шести місяців, протягом яких здійснюється аналіз досягнутого інвестиційного ефекту від реалізації проекту та короткострокового суспільного впливу проекту;

підсумковий моніторинг — триває в період з третього по п'ятий рік після завершення проекту, протягом якого здійснюється щорічний аналіз змін та тенденцій результативних показників інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту;

підсумкова постінвестиційна оцінка проекту — розпочинається через п'ять років після завершення проекту та триває до шести місяців, протягом яких здійснюється аналіз досягнутих результатів інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту.

Постінвестиційний план може містити додаткові показники, які можуть бути виміряні у постінвестиційний період, включаючи методи спостереження, виявлення та формули розрахунку таких показників, наслідків та впливу результатів реалізації проекту.

Структуру та зміст постінвестиційного плану визначено у додатку 1.

6. Моніторинг результатів реалізації проекту проводиться ініціатором проекту шляхом відстеження динаміки за визначеним у постінвестиційному плані переліком показників досягнення інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту, здійснення їх аналізу, а також збору інформації/відомостей/документів, необхідних для формування первинного/підсумкового постінвестиційного звіту та проведення первинної/підсумкової постінвестиційної оцінки з обов'язковим внесенням

зазначених інформації/відомостей/документів до Єдиної інформаційної системи.

7. Джерелами інформації, що використовуються для проведення моніторингу результатів реалізації проекту та збору інформації/відомостей/документів, можуть бути:

- 1) офіційна державна статистична інформація;
- 2) звіти про управління, що містять фінансову та іншу інформацію;
- 3) дані бухгалтерського, фінансового та управлінського обліку; первинні документи, що підтверджують результати реалізації проекту;
- 4) інформація про результати внутрішнього аудиту та контрольних заходів, проведених органами, уповноваженими на здійснення контролю за дотриманням бюджетного законодавства;
- 5) результати гендерного аналізу;
- 6) результати аналізу щодо дотримання вимог природоохоронного законодавства;
- 7) результати анкетувань, опитувань, спостережень;
- 8) оцінки, отримані за результатами проведених інтерв'ю, консультацій із бенефіціарами, експертами, користувачами публічних послуг;
- 9) звіти громадських організацій, публікації медіа та інша публічна інформація, що підтверджує фактичні результати проекту;
- 10) інформація, внесена до Єдиної інформаційної системи;
- 11) інша інформація, отримана в установленому законодавством порядку.

8. Первинна постінвестиційна оцінка проводиться ініціатором проекту через три роки після його завершення шляхом аналізу інформації/відомостей/документів, отриманих у процесі моніторингу результатів проекту, з використанням Єдиної інформаційної системи.

Підсумкова постінвестиційна оцінка проводиться ініціатором проекту через п'ять років після його завершення шляхом аналізу первинного постінвестиційного звіту проекту, а також інформації/відомостей/документів, отриманих у процесі моніторингу результатів реалізації проекту протягом усього постінвестиційного періоду, з використанням Єдиної інформаційної системи.

9. Первинна/підсумкова постінвестиційна оцінка передбачає проведення перевірки:

- 1) впливу проекту на досягнення стратегічних цілей і завдань програмних документів державного, регіонального та місцевого рівня;

2) інвестиційного ефекту від реалізації проекту, що включає порівняння прогностичних і фактичних фінансово-економічних показників, визначення ефективності використання ресурсів, вигод і витрат, а також оцінку результативних показників передінвестиційного та постінвестиційного періодів проекту, окупність інвестицій, визначення причин відхилень від прогностичних показників (у разі наявності таких відхилень);

3) суспільного впливу проекту, що включає аналіз результативних показників досягнення інвестиційного ефекту від реалізації проекту, які можуть бути системно оцінені на державному, регіональному та місцевому рівні за допомогою відповідних методів моніторингу, аналізу даних та опитувань (анкетування), що включають:

оцінку впливу реалізації проекту на державне (регіональне, міське) економічне зростання;

оцінку впливу реалізації проекту на якість життя та добробут населення, включаючи безбар'єрність та гендерну рівність;

оцінку впливу реалізації проекту на довкілля та клімат;

оцінку впливу непрямих (додаткових) постінвестиційних результатів реалізації проекту на територіальні громади, регіони та галузі (сектори) економіки;

4) динаміки інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту після проведення його завершальної оцінки з визначенням інтенсивності та тенденцій;

5) територіального застосування показників досягнення інвестиційного ефекту від реалізації проекту на місцевому, регіональному, державному та міжнародному рівні (у разі реалізації міжнародних інфраструктурних проектів, транспортних коридорів тощо).

10. Ініціатор проекту за результатами первинної та підсумкової постінвестиційної оцінки проекту із використанням програмних засобів Єдиної інформаційної системи забезпечує формування звіту про постінвестиційну оцінку проекту за формою згідно з додатком 2.

11. Звіт про постінвестиційну оцінку проекту повинен містити:

1) загальні відомості про проект, включаючи його найменування, унікальний ідентифікатор у Єдиній інформаційній системі, ініціатора, виконавців, джерела фінансування, дату завершення його реалізації та дату введення в експлуатацію об'єкта, загальну вартість проекту;

2) опис використаних методів, показників та джерел інформації, зокрема посилання на відомості, внесені до Єдиної інформаційної системи;

3) зведені таблиці ключових результативних показників із зазначенням їх прогнозних та фактичних значень і пояснень причин відхилень від прогнозних показників (у разі наявності таких відхилень);

4) результати аналізу показників досягнення інвестиційного ефекту від реалізації проекту, зокрема аналіз витрат і вигод (у разі наявності відповідних розрахунків у проектній документації), оцінку ефективності використання ресурсів та окупності інвестицій;

5) результати оцінки суспільного впливу проекту (економічні, соціальні, гендерні, екологічні тощо) із зазначенням відповідних кількісних та якісних показників;

6) аналіз динаміки показників досягнення інвестиційного ефекту від реалізації проекту, зокрема короткострокових (через три роки) та середньострокових (через п'ять років) результатів, а також проміжних спостережень (у разі наявності), аналіз показників досягнення інвестиційного ефекту від реалізації проекту на місцевому, регіональному, державному, міжнародному рівні із зазначенням відповідних кількісних та якісних показників;

7) інформацію про забезпечення сталості результатів проекту, зокрема щодо експлуатації, обслуговування, кадрового і фінансового забезпечення, дотримання вимог законодавства в екологічній, соціальній, гендерній та інших сферах;

8) перелік підтвердних документів, звітів, матеріалів опитувань, досліджень та інших матеріалів, на підставі яких сформовано звіт про постінвестиційну оцінку проекту.

12. Ініціатор проекту з дня завершення формування звіту про постінвестиційну оцінку проекту забезпечує його погодження шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, уповноваженої особи та подання на затвердження до органу, відповідального за формування єдиного проектного портфеля публічних інвестицій держави (регіону, територіальної громади) (далі — відповідальний орган):

на державному рівні — Мінекономіки;

на регіональному рівні — Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській, Севастопольській міській державній адміністрації (військовій адміністрації);

на місцевому рівні — виконавчому органу сільської (селищної, міської) ради.

У разі коли проект включено до декількох єдиних проектних портфелів, звіт про постінвестиційну оцінку такого проекту подається на затвердження до відповідального органу вищого рівня.

13. Відповідальний орган протягом 20 робочих днів з дня отримання звіту про постінвестиційну оцінку проекту забезпечує проведення перевірки повноти та достовірності відомостей, викладених у ньому.

Для перевірки повноти та достовірності відомостей, викладених у звіті про постінвестиційну оцінку проекту, відповідальний орган може утворювати комісію з оцінки проектів (далі — комісія).

До складу комісії можуть бути включені посадові особи відповідального органу, інших центральних органів виконавчої влади, представники експертного середовища, наукових та інших установ (за згодою їх керівників).

Члени комісії зобов'язані не допускати реального чи потенційного конфлікту інтересів під час прийняття рішення.

14. За результатами перевірки звіту про постінвестиційну оцінку проекту з урахуванням пропозицій комісії відповідальний орган вносить до Єдиної інформаційної системи інформацію щодо узагальнених результатів оцінки, пропозицій та рекомендацій, а також проставляє відмітку:

“Затверджено” — у разі підтвердження повноти та достовірності відомостей, що містяться у звіті про постінвестиційну оцінку проекту;

“Відхилено” (з обов'язковим зазначенням зауважень та пропозицій) — у разі виявлення у звіті про постінвестиційну оцінку проекту одного з таких фактів:

- внесення ініціатором проекту неповної, неточної та/або недостовірної інформації;

- наявність суперечностей між інформацією/відомостями/документами, внесеними до Єдиної інформаційної системи, даними звіту про постінвестиційну оцінку проекту, документами бухгалтерського обліку та фінансової звітності, іншими документами, які можуть бути додатково (за запитом) отримані від виконавця (виконавців) проекту або його компонентів.

15. У разі проставлення відмітки “Відхилено” ініціатор проекту протягом 15 робочих днів з дня отримання відповідного повідомлення через Єдину інформаційну систему забезпечує доопрацювання звіту про постінвестиційну оцінку проекту та повторне його подання на затвердження до відповідального органу.

Відповідальний орган проводить перевірку доопрацьованого звіту про постінвестиційну оцінку проекту відповідно до пунктів 13 і 14 цього Порядку.

16. Затверджені відповідальним органом звіти про постінвестиційну оцінку проекту підлягають оприлюдненню на веб-порталі Єдиної інформаційної системи та у формі відкритих даних відповідно до Закону

України “Про доступ до публічної інформації” на веб-сайті ініціатора проекту, а також на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

17. Звіт про постінвестиційну оцінку проекту є підставою для формування пропозицій щодо вдосконалення процедур підготовки та реалізації проектів у відповідній галузі (секторі) та може бути використаний ініціатором проекту під час планування майбутніх проектів.

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ
постінвестиційного плану масштабного
публічного інвестиційного проекту

1. Загальні відомості про масштабний публічний інвестиційний проект (далі — проект):

найменування проекту: _____;

унікальний ідентифікатор у Єдиній інформаційній системі управління публічними інвестиційними проектами _____;

ініціатор проекту: _____;

виконавець (виконавці) проекту або його компонентів: _____;

джерела фінансування проекту: _____;

загальна вартість реалізованого проекту: _____;

напрямок публічного інвестування середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій: _____;

дата завершення реалізації проекту: _____;

дата введення в експлуатацію об'єкта публічного інвестування: _____;

дата початку проведення первинної постінвестиційної оцінки: _____;

дата завершення проведення первинної постінвестиційної оцінки: _____;

дата початку проведення підсумкової постінвестиційної оцінки: _____;

дата завершення проведення підсумкової постінвестиційної оцінки: _____.

2. Методологія оцінювання проекту (наводиться інформація про методи збору даних, які будуть використовуватися для проведення постінвестиційної оцінки проекту, включаючи стратегію вибірки і методи проведення аналізу даних): _____.

3. Графік проведення постінвестиційної оцінки проекту (наводиться інформація про строки, тривалість, дати здійснення заходів первинного та підсумкового моніторингу, а також проведення первинної та підсумкової постінвестиційної оцінки проекту з визначенням відповідальних виконавців та залучених сторін на кожному етапі проведення постінвестиційної оцінки проекту): _____.

4. Перелік ключових показників моніторингу та оцінки інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту (інформація щодо ключових показників моніторингу та оцінки інвестиційного ефекту від реалізації проекту та суспільного впливу проекту наводиться у табличній формі із зазначенням базових значень таких показників, джерел та способів збору даних):

оцінка інвестиційного ефекту від реалізації проекту, зокрема фінансово-економічні результати проекту, порівняння прогностичних показників з фактичними показниками проекту (динаміка обсягів виробництва, доходів, зайнятості та інше), окупність інвестицій проекту;

оцінка суспільного впливу проекту, зокрема внесок проекту у державне (регіональне, місцеве) економічне зростання (наприклад, збільшення обсягів виробництва продукції, надання послуг, інші додаткові показники впливу результатів проекту, які можуть бути виміряні у постінвестиційний період), у створення нових робочих місць, у зростання інвестиційної привабливості держави, регіону, території, галузі, а також вплив проекту на якість життя та добробут населення, рівень задоволення населення результатами проекту (опитування/анкетування, інтерв'ю), вплив проекту на довкілля та клімат, забезпечення безбар'єрності та гендерної рівності;

оцінка впливу непрямих (додаткових) результатів реалізації проекту, зокрема на територіальні громади, регіони та галузі (сектори) економіки в період проведення постінвестиційної оцінки проекту.

ЗВІТ
про постінвестиційну оцінку масштабного
публічного інвестиційного проекту
за _____ роки

1. Загальні відомості про масштабний публічний інвестиційний проект
(далі — проект):

найменування проекту: _____;

унікальний ідентифікатор у Єдиній інформаційній системі управління
публічними інвестиційними проектами (далі — Єдина інформаційна
система): _____;

ініціатор проекту: _____;

виконавець (виконавці) проекту або його компонентів: _____;

джерела фінансування проекту: _____;

загальна вартість реалізованого проекту: _____;

дата завершення реалізації проекту: _____;

дата введення в експлуатацію об'єкта публічного інвестування: _____

2. Опис застосованих методів, показників та джерел інформації:

методи проведення оцінки (аналіз витрат і вигод, аналіз чутливості,
експертне оцінювання тощо): _____;

основні показники, використані для оцінки ефективності, сталості та
суспільного впливу проекту: _____;

джерела інформації (державна статистична інформація, фінансова
звітність, дані моніторингу, опитування тощо): _____;

посилання на відомості, внесені до Єдиної інформаційної системи: _____.

3. Зведена таблиця ключових результативних показників (порівняння
прогнозних і фактичних значень, пояснення причин відхилень від
прогнозних показників (у разі наявності таких відхилень))

Поряд- ковий номер	Найменування показника	Одиниця виміру	Прогнозне значення	Фактичне значення	Відхилення (відсотків)	Пояснення причин
--------------------------	---------------------------	-------------------	-----------------------	----------------------	---------------------------	---------------------

4. Оцінка інвестиційного ефекту від реалізації проекту:

1) фінансово-економічні показники:

☐ відповідає прогностичним показникам (фактичні показники відповідають або перевищують прогностичні);

☐ відхилення незначні (відхилення від прогностичних показників становить до 20 відсотків) (зазначити відсотки, показники та причини відхилення) _____;
_____;

☐ суттєві відхилення (відхилення від прогностичних показників становить понад 20 відсотків) (зазначити відсотки, показники та причини відхилення) _____.

Пояснення: _____;

2) результативні показники передінвестиційного та постінвестиційного періодів проекту (динаміка обсягів виробництва, доходів, зайнятості тощо):

☐ відповідають прогностичним показникам (фактичні показники відповідають або перевищують прогностичні);

☐ частково відповідають (пояснити) (відхилення від прогностичних показників становить до 20 відсотків) (зазначити відсотки, показники та причини відхилення) _____;

☐ не відповідає (відхилення від прогностичних показників становить понад 20 відсотків) (зазначити відсотки, показники та причини відхилення) _____;
_____.

Пояснення: _____;

3) окупність інвестицій:

☐ відповідає прогностичним показникам (фактичні показники відповідають або перевищують прогностичні);

☐ відхилення незначні (відхилення від прогностичних показників становить до 20 відсотків) (зазначити відсотки, показники та причини відхилення) _____;

☐ суттєві відхилення (відхилення від прогностичних показників становить понад 20 відсотків) (зазначити відсотки, показники та причини відхилення) _____;

☐ не застосовується (для некомерційних (соціальних) проектів).

Пояснення: _____.

Додаткова інформація (за потреби): _____

5. Оцінка суспільного впливу проекту:

1) макроекономічний (регіональний, місцевий) вплив:

- внесок проекту у державне (регіональне, місцеве) економічне зростання:

☐ суттєвий (більше 80 відсотків ключових показників виконано не менше ніж на 90 відсотків визначених у постінвестиційному плані масштабного публічного інвестиційного проекту);

☐ частковий (50—79 відсотків показників виконано на 70—89 відсотків визначених у постінвестиційному плані масштабного публічного інвестиційного проекту);

☐ відсутній (виконано менше 50 відсотків показників, визначених у постінвестиційному плані масштабного публічного інвестиційного проекту);

☐ не застосовується (для некомерційних (соціальних) проектів).

Пояснення: _____;

- внесок проекту у створення робочих місць:

☐ суттєвий (фактичні показники відповідають або перевищують прогнозні);

☐ частковий (рівень досягнення прогнозних показників становить 70—99 відсотків);

☐ відсутній (рівень досягнення прогнозних показників становить менше ніж 70 відсотків).

Пояснення: _____;

- вплив проекту на інвестиційну привабливість території/галузі:

☐ суттєвий (фактичні показники відповідають або перевищують прогнозні);

☐ частковий (рівень досягнення прогнозних показників становить 70—99 відсотків);

☐ відсутній (рівень досягнення прогнозних показників становить менше ніж 70 відсотків).

Пояснення: _____;

- інші економічні ефекти від реалізації проекту (зокрема мультиплікативні): _____;

2) соціальний вплив від реалізації проекту:

- вплив проекту на якість життя та добробут населення:

☐ суттєве покращення (фактичні показники відповідають або перевищують прогнози);

☐ часткове покращення (рівень досягнення прогнозних показників становить 50—99 відсотків);

☐ без змін (рівень досягнення прогнозних показників становить до 49 відсотків);

☐ негативний вплив (фактичні показники нижчі за базові, визначені у постінвестиційному плані масштабного публічного інвестиційного проекту).

Пояснення: _____;

- рівень задоволення населення результатами проекту (опитування, анкетування):

☐ високий (частка респондентів, які відповіли “задоволений”/“скоріше задоволений”, становить більше 80 відсотків);

☐ середній (частка респондентів, які відповіли “задоволений”/“скоріше задоволений”, становить 50—79 відсотків);

☐ низький (частка респондентів, які відповіли “задоволений”/“скоріше задоволений”, становить 30—49 відсотків);

☐ незадоволений (частка респондентів, які відповіли “задоволений”/“скоріше задоволений”, становить менше 30 відсотків).

Пояснення: _____;

- вплив проекту на безбар’єрність:

☐ суттєвий (фактичні показники відповідають або перевищують прогнози);

☐ частковий (рівень досягнення прогнозних показників становить 70—99 відсотків);

☐ відсутній (рівень досягнення прогнозних показників становить менше 70 відсотків);

- вплив проекту на гендерну рівність:

☐ суттєвий (фактичні показники відповідають або перевищують прогнози);

☐ частковий (рівень досягнення прогнозних показників становить 70—99 відсотків);

☐ відсутній (рівень досягнення прогнозних показників становить менше 70 відсотків);

3) екологічний вплив від реалізації проекту:

- вплив результатів завершеного проекту на довкілля:

☐ негативний вплив відсутній (забезпечено дотримання екологічних норм та стандартів);

☐ вплив мінімальний і контрольований (виявлено незначне перевищення нормативів, яке контролюється заходами з управління ризиками);

☐ виявлено негативний вплив (виявлено суттєве перевищення нормативів, завдано шкоду екосистемі, існують ризики для здоров'я населення).

Причини та заходи, вжиті для мінімізації негативного впливу _____;

- вплив результатів завершеного проекту на клімат:

☐ негативний вплив відсутній (фактичні викиди парникових газів (енергоспоживання) не зросли порівняно з прогнозованими або зменшилися);

☐ вплив мінімальний і контрольований (виявлено незначне зростання викидів парникових газів (енергоспоживання), але воно компенсується заходами контролю та моніторингу);

☐ виявлено негативний вплив (виявлено значне або неконтрольоване зростання викидів парникових газів).

Причини та заходи, вжиті для мінімізації негативного впливу _____.

Додаткова інформація (за потреби): _____.

6. Аналіз динаміки інвестиційних ефектів від реалізації проекту (короткострокові — через три роки, середньострокові — через п'ять років)

Період	Показник	Значення	Тенденція	Коментар
--------	----------	----------	-----------	----------

7. Аналіз територіального застосування показників досягнення інвестиційного ефекту

Рівень	Показники впливу	Характер впливу	Пояснення
--------	------------------	-----------------	-----------

Місцевий

Регіональний

Державний

Міжнародний

8. Інформація про забезпечення сталості результатів проекту (експлуатація, обслуговування, кадрове і фінансове забезпечення, дотримання вимог законодавства в екологічній, соціальній, гендерній та інших сферах) _____.

9. Перелік підтвердних документів і матеріалів (зазначається інформація про вид, дату, джерело та місцезнаходження в Єдиній інформаційній системі документів/матеріалів, що підтверджують результати постінвестиційної оцінки проекту, наприклад детальні таблиці даних, графіки, карти тощо) _____.

Дата заповнення звіту: _____

Прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), найменування посади, кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідальної особи ініціатора проекту: _____

_____.

10. Заповнюється органом, відповідальним за формування єдиного проектного портфеля публічних інвестицій держави (регіону, територіальної громади):

1) загальний висновок про постінвестиційну оцінку проекту (оцінка досягнення цілей і завдань, ефективності використання публічних інвестицій, сталості результатів і суспільного впливу проекту) _____;

2) рекомендації та пропозиції (щодо врахування результатів під час підготовки нових проектів у відповідній галузі (секторі), а також щодо доцільності масштабування проекту) _____

_____.

11. Відмітка в Єдиній інформаційній системі:

☐ затверджено;

☐ відхилено (із зазначенням зауважень та пропозицій): _____

_____.

Дата перевірки: _____.

Прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), найменування посади, кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідальної особи органу, відповідальному за формування єдиного проектного портфеля публічних інвестицій держави (регіону, територіальної громади) _____.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 22 квітня 2026 р. № 505

Київ

Деякі питання здійснення епідеміологічного нагляду та проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб і надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я

Відповідно до абзаців четвертого та шостого пункту 9 частини першої статті 7, частини четвертої статті 20 Закону України “Про систему громадського здоров'я” Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок здійснення епідеміологічного нагляду;

Порядок проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб.

2. Внести до плану дій за надзвичайних обставин, пов'язаних із харчовими продуктами та кормами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 80 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 13, ст. 546), зміну, що додається.

3. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 квітня 2026 р. № 505

ПОРЯДОК
здійснення епідеміологічного нагляду

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає механізм організації та здійснення епідеміологічного нагляду з метою вивчення, оцінки та прогнозування епідемічної ситуації, виявлення причинно-наслідкових зв'язків між станом здоров'я населення та впливом на нього факторів середовища життєдіяльності, розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття своєчасних та ефективних управлінських рішень у сфері громадського здоров'я.

2. Епідеміологічний нагляд за ВІЛ-інфекцією та туберкульозом здійснюється відповідно до цього Порядку та порядків епідеміологічного нагляду за ВІЛ-інфекцією та епідеміологічного нагляду за туберкульозом, затверджених МОЗ згідно із Законами України “Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ” та “Про подолання туберкульозу в Україні”.

3. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

активний епідеміологічний нагляд — епідеміологічний нагляд, що здійснюється у разі виникнення надзвичайної ситуації або погіршення санітарно-епідемічної ситуації шляхом виявлення підозрілих випадків хвороб та отримання за запитом або на вимогу установ та закладів системи громадського здоров'я звітів та інформації про конкретні хвороби або події у сфері громадського здоров'я;

випадок хвороби — захворювання у людини, для якого характерна відповідність сукупності клінічних, лабораторних та епідеміологічних критеріїв і яке супроводжується встановленням певного діагнозу;

дозорний епідеміологічний нагляд — епідеміологічний нагляд, що полягає у зборі необхідних даних на спеціально визначених вибіркових пунктах або ділянках з метою раннього виявлення випадків хвороб і підвищення ефективності інформаційної системи;

епідеміологічний нагляд на підставі індикаторів — епідеміологічний нагляд, що полягає у систематичному зборі, моніторингу, оцінюванні та тлумаченні структурованої інформації за визначеними індикаторами, що

надходить за встановленими формами первинної облікової документації або через електронні системи;

епідеміологічний нагляд на підставі подій — епідеміологічний нагляд, що полягає у систематичному зборі, моніторингу, оцінюванні та тлумаченні інформації про події, що мають значення для сфери громадського здоров'я, та ризику, пов'язані з ними;

захворюваність — медико-статистичний показник, що характеризує відношення чисельності хворих, виявлених під час звернення з приводу захворювання до закладів охорони здоров'я або під час профілактичного огляду протягом певного періоду, до чисельності населення або окремих його груп, що проживають на певній території, зокрема показники, які характеризують рівень інфекційної та неінфекційної захворюваності, та їх структури серед усього населення або окремих його груп;

індикатори епідеміологічного нагляду — сукупність визначених уніфікованих ознак, які використовуються для виявлення факту погіршення, покращення або оцінювання санітарно-епідемічної ситуації;

мобільна лабораторія — універсальна багатоцільова пересувна лабораторія головної експертної установи у сфері громадського здоров'я або центру контролю та профілактики хвороб, яка оснащена приладами та обладнанням для відбору та аналізу біологічного, зокрема секційного матеріалу від осіб та з об'єктів середовища життєдіяльності людини з метою індикації та ідентифікації етіологічних факторів захворювання або визначення їх циркуляції;

оперативний (поточний) епідеміологічний аналіз — вид епідеміологічного аналізу даних щодо інфекційних та неінфекційних хвороб, що ґрунтується на щоденній реєстрації випадків хвороб і дає змогу визначити фактори (чинники) та умови, що призводять до їх поширення в поточний період;

посилений епідеміологічний нагляд — поєднання рутинного та активного епідеміологічного нагляду, що запроваджується на визначений період у разі погіршення санітарно-епідемічної ситуації та супроводжується збором додаткових даних, підвищенням частоти звітування та/або збільшенням обсягу лабораторних досліджень;

ретроспективний епідеміологічний аналіз — вид епідеміологічного аналізу даних щодо інфекційних та неінфекційних хвороб, що проводиться з метою виявлення закономірностей епідемічного процесу, причин виникнення санітарно-епідемічних ситуацій, оцінки ефективності здійснення медико-санітарних заходів, а також для прогнозування санітарно-епідемічної ситуації та розроблення комплексу обґрунтованих медико-санітарних заходів;

рутинний епідеміологічний нагляд — епідеміологічний нагляд, що здійснюється на постійній основі шляхом надання (отримання) інформації за затвердженими формами звітів та/або повідомлень;

синдромний епідеміологічний нагляд — епідеміологічний нагляд, що включає збір, аналіз та інтерпретацію інформації про синдроми (сукупність певних симптомів), що можуть свідчити про виникнення хвороби або ускладнення санітарно-епідемічної ситуації серед населення, що проживає на певній території. Визначення випадків хвороби для здійснення такого нагляду базується на клінічних ознаках хвороби без використання лабораторних критеріїв виявлення етіологічного фактора;

система епідеміологічного нагляду — організована сукупність взаємопов'язаних інформаційних, діагностичних та управлінських процесів суб'єктів відносин у сфері громадського здоров'я, спрямованих на систематичне та безперервне виявлення, збирання, складення, аналіз, тлумачення та поширення даних про здоров'я населення, захворюваність і показники середовища життєдіяльності людини, оцінку та прогнозування санітарно-епідемічної ситуації, встановлення причинно-наслідкових зв'язків, планування, реалізацію та оцінку ефективності заходів у сфері громадського здоров'я;

технічні керівництва з епідеміологічного нагляду (далі — технічні керівництва) — документи, що визначають особливості здійснення епідеміологічного нагляду за напрямами, окремими хворобами або групами хвороб, які розробляються та затверджуються головною експертною установою у сфері громадського здоров'я, є обов'язковими для застосування під час здійснення епідеміологічного нагляду.

Інші терміни у цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Основах законодавства України про охорону здоров'я, Законах України “Про систему громадського здоров'я”, “Про захист населення від інфекційних хвороб”, “Про офіційну статистику” та інших нормативно-правових актах у сфері громадського здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення.

4. Епідеміологічний нагляд здійснюється за напрямами, визначеними частиною другою статті 16 Закону України “Про систему громадського здоров'я”.

5. Основними завданнями епідеміологічного нагляду є:

1) моніторинг санітарно-епідемічної ситуації, виявлення тенденцій та оцінка динаміки епідемічних процесів на відповідній території у певний проміжок часу;

2) моделювання та прогнозування розвитку епідемічного процесу та визначення обсягу необхідних медико-санітарних заходів;

3) виявлення та ідентифікація спалахів інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб з визначенням джерела, часу, місця їх виникнення, постраждалого населення, факторів та шляхів передачі збудників інфекційних хвороб або факторів (чинників) виникнення неінфекційних хвороб;

4) прогнозування санітарно-епідемічної ситуації;

5) встановлення причинно-наслідкових зв'язків між станом здоров'я населення та впливом на нього факторів середовища життєдіяльності людини;

6) визначення груп ризику щодо зараження збудниками інфекційних хвороб або факторів (чинників), що спричиняють виникнення неінфекційних хвороб;

7) формування пропозицій та впровадження медико-санітарних, обмежувальних протиепідемічних заходів, моніторинг, оцінка ефективності та коригування вжитих медико-санітарних заходів;

8) оцінка тягаря інфекційних та неінфекційних хвороб у структурі загальної захворюваності та смертності населення, а також оцінка їх впливу на систему охорони здоров'я.

Суб'єкти епідеміологічного нагляду

6. Суб'єктами, що здійснюють епідеміологічний нагляд, є:

1) головна експертна установа у сфері громадського здоров'я (далі — головна експертна установа);

2) центри контролю та профілактики хвороб МОЗ;

3) установи, заклади, частини і підрозділи Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ.

7. Суб'єктами, що беруть участь у здійсненні епідеміологічного нагляду, є:

1) Держпродспоживслужба, Держпраці;

2) Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські, районні, районні у м. Києві та Севастополі держадміністрації, а також органи місцевого самоврядування (за згодою);

3) суб'єкти господарювання, що провадять господарську діяльність з медичної практики (далі — суб'єкти медичної практики);

4) заклади освіти, заклади оздоровлення та відпочинку, установи та заклади соціального захисту населення;

5) наукові установи та організації;

6) акредитовані лабораторії;

7) міжнародні міжурядові та неурядові організації;

8) інші державні органи та організації, які під час провадження своєї діяльності збирають, обробляють, володіють інформацією про стан здоров'я, санітарно-епідемічне благополуччя населення та показники середовища життєдіяльності людини.

8. МОЗ:

1) координує здійснення заходів з питань епідеміологічного нагляду, зокрема з державними органами, національними та міжнародними експертами, міжнародними міжурядовими та неурядовими організаціями;

2) забезпечує впровадження та розвиток інформаційних систем та ресурсів для збору та обробки даних для епідеміологічного нагляду, їх аналізу та прогнозування;

3) здійснює інші повноваження, визначені Законом України "Про систему громадського здоров'я", необхідні для здійснення епідеміологічного нагляду.

9. Головна експертна установа:

1) здійснює епідеміологічний нагляд на загальнодержавному рівні;

2) координує діяльність центрів контролю та профілактики хвороб МОЗ з питань здійснення епідеміологічного нагляду, їх взаємодію з державними органами та органами місцевого самоврядування, іншими суб'єктами, що беруть участь в епідеміологічному нагляді;

3) надає методологічну, консультативну та практичну допомогу з питань здійснення епідеміологічного нагляду;

4) розробляє та затверджує технічні керівництва;

5) здійснює інші повноваження, визначені Законом України "Про систему громадського здоров'я", необхідні для здійснення епідеміологічного нагляду.

10. Центри контролю та профілактики хвороб МОЗ:

1) здійснюють епідеміологічний нагляд на регіональному рівні в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

2) взаємодіють з установами, закладами, частинами і підрозділами Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, іншими суб'єктами, що беруть участь у здійсненні епідеміологічного нагляду;

3) розробляють комплексні плани епідеміологічного нагляду на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць з урахуванням технічних керівництв;

4) інформують Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські, районні, районні у м. Києві та Севастополі держадміністрації, органи місцевого самоврядування, регіональні комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, регіональні координаційні ради з питань громадського здоров'я про необхідність запровадження обґрунтованих медико-санітарних та інших заходів реагування;

5) забезпечують проведення лабораторних та інструментальних досліджень, зокрема з використанням мобільних лабораторій, на об'єктах та в обсягах, визначених регіональними комплексними планами епідеміологічного нагляду.

11. Установи, заклади, частини і підрозділи Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ:

1) здійснюють епідеміологічний нагляд на об'єктовому рівні в межах відповідних територій, військових частин і підрозділів;

2) взаємодіють з питань здійснення епідеміологічного нагляду з головною експертною установою, центрами контролю та профілактики хвороб МОЗ, державними органами та органами місцевого самоврядування, іншими суб'єктами, що беруть участь в епідеміологічному нагляді;

3) за рішенням органу управління розробляють комплексні плани епідеміологічного нагляду на території відповідних об'єктів, враховуючи затверджені головною експертною установою технічні керівництва;

4) інформують відповідні органи управління, МОЗ та головну експертну установу про необхідність запровадження обґрунтованих медико-санітарних заходів;

5) забезпечують проведення лабораторних та інструментальних досліджень.

12. Суб'єкти, що беруть участь у здійсненні епідеміологічного нагляду, надають суб'єктам, що здійснюють епідеміологічний нагляд, доступ до даних та інформації, у тому числі до медичних інформаційних систем, та копії документів, необхідних для епідеміологічного нагляду, з урахуванням вимог законодавства про захист персональних даних та конфіденційної інформації.

13. Епідеміологічний нагляд здійснюється:

1) на об'єктовому рівні (установи, заклади, частини і підрозділи Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ) — відповідними установами, закладами, частинами і підрозділами Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ із залученням у

разі потреби головної експертної установи, центрів контролю та профілактики хвороб МОЗ, суб'єктів медичної практики або інших суб'єктів, визначених у пункті 7 цього Порядку;

2) на регіональному рівні — центром контролю та профілактики хвороб МОЗ відповідної адміністративно-територіальної одиниці із залученням у разі потреби головної експертної установи, суб'єктів медичної практики та інших суб'єктів, визначених у пункті 7 цього Порядку;

3) на загальнодержавному рівні — головною експертною установою із залученням у разі потреби центру контролю та профілактики хвороб МОЗ, установ, закладів, частин і підрозділів Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ, суб'єктів медичної практики або інших суб'єктів, визначених у пункті 7 цього Порядку.

Загальні вимоги щодо здійснення епідеміологічного нагляду

14. Епідеміологічний нагляд включає:

- 1) збір даних для епідеміологічного нагляду;
- 2) аналіз даних для епідеміологічного нагляду та виявлення тенденцій розвитку санітарно-епідемічної ситуації;
- 3) проведення епідеміологічних розслідувань випадків хвороб, епідемій, спалахів інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб;
- 4) встановлення причинно-наслідкових зв'язків між факторами ризику для здоров'я та наслідками конкретного впливу на здоров'я чи втручання в нього;
- 5) прогнозування санітарно-епідемічної ситуації;
- 6) розроблення та впровадження необхідних медико-санітарних заходів та інших заходів реагування;
- 7) оцінку медико-санітарних заходів та інших заходів реагування, їх коригування.

15. Епідеміологічний нагляд здійснюється за такими методами:

- 1) за особливостями збору інформації — епідеміологічний нагляд на підставі індикаторів та епідеміологічний нагляд на підставі подій;
- 2) за структурою і функціонуванням системи епідеміологічного нагляду — дозорний та рутинний епідеміологічний нагляд;
- 3) за способом виявлення випадків — активний епідеміологічний нагляд, рутинний епідеміологічний нагляд, посилений епідеміологічний нагляд.

Синдромний епідеміологічний нагляд застосовується як окремий метод. Різні методи епідеміологічного нагляду можуть поєднуватися з

урахуванням санітарно-епідемічної ситуації та відповідних технічних керівництв.

16. Методи епідеміологічного нагляду визначаються з урахуванням вимог технічних керівництв для відповідних нозологій та особливостей санітарно-епідемічної ситуації.

17. З метою застосування сучасних та єдиних підходів під час здійснення епідеміологічного нагляду головна експертна установа розробляє з урахуванням міжнародних рекомендацій та затверджує технічні керівництва за напрямками епідеміологічного нагляду, окремими хворобами або їх групами та оприлюднює їх на своєму офіційному веб-сайті, крім ВІЛ-інфекції та туберкульозу, особливості здійснення епідеміологічного нагляду за якими визначаються порядками, затвердженими МОЗ.

Технічні керівництва містять положення щодо:

особливостей здійснення епідеміологічного нагляду залежно від виду етіологічного фактора;

алгоритму дій суб'єктів епідеміологічного нагляду, що виявляють випадок хвороби;

особливостей проведення епідеміологічного розслідування та оцінки ризиків для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення;

здійснення заходів стосовно контактних осіб;

здійснення медико-санітарних, обмежувальних протиепідемічних заходів, моніторингу їх здійснення;

строків та періодичності здійснення епідеміологічного нагляду;

методів лабораторної діагностики;

особливостей комунікації, у тому числі взаємодії з питань комунікації суб'єктів, що здійснюють епідеміологічний нагляд, з іншими суб'єктами відносин у сфері громадського здоров'я.

Перелік положень технічних керівництв не є вичерпним та визначається головною експертною установою залежно від виду етіологічного фактора.

18. З метою координації діяльності суб'єктів епідеміологічного нагляду головна експертна установа розробляє та затверджує довгостроковий (строком не менше ніж на п'ять років) план пріоритетного розвитку системи епідеміологічного нагляду та щорічний операційний план щодо його реалізації, які оприлюднюються на офіційному веб-сайті головної експертної установи.

19. Центри контролю та профілактики хвороб МОЗ щороку розробляють комплексні плани епідеміологічного нагляду на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці з урахуванням їх регіональних особливостей, які погоджуються Радою міністрів Автономної

Республіки Крим, обласними, Київською або Севастопольською міською держадміністраціями, головною експертною установою, іншими суб'єктами відносин у сфері громадського здоров'я, що залучаються до здійснення заходів, та затверджуються центрами контролю та профілактики хвороб МОЗ не пізніше першого робочого дня звітного року та оприлюднюються на їх офіційних веб-сайтах.

20. Установи, заклади, частини і підрозділи Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ самостійно вирішують питання щодо необхідності розроблення та затвердження комплексних планів епідеміологічного нагляду на підпорядкованих їм об'єктах.

21. Комплексні плани епідеміологічного нагляду визначають періодичність здійснення епідеміологічного нагляду за кожним з напрямів, визначених частиною другою статті 16 Закону України "Про систему громадського здоров'я", інформацію про лабораторні та інструментальні дослідження, що повинні проводитися, строки та завдання для суб'єктів, що здійснюють епідеміологічний нагляд, та суб'єктів, що беруть участь у його здійсненні.

Дані, що використовуються для епідеміологічного нагляду, та взаємодія між установами, закладами, частинами і підрозділами Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ

22. Для здійснення епідеміологічного нагляду використовуються дані:

- 1) що містяться на інформаційній платформі громадського здоров'я;
- 2) що містяться в системі обліку даних щодо здоров'я населення (дані про випадки хвороб, синдромів, лабораторні дані) та звітності;
- 3) що містяться в інформаційній системі органів державної статистики;
- 4) отримані за результатами індикації та ідентифікації збудників інфекційних хвороб;
- 5) отримані за результатами моніторингу поширення збудників хвороб, спільних для людей і тварин;
- 6) що містяться в лабораторних інформаційних системах щодо виявлення біологічних патогенних агентів та/або їх маркерів;
- 7) що містяться в державній системі моніторингу довкілля;
- 8) отримані за результатами державного моніторингу у сфері питної води та питного водопостачання;
- 9) отримані за результатами державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та

санітарно-епідемічного благополуччя населення, зокрема у сфері безпечності харчових продуктів;

10) отримані за результатами державного обліку гострих та хронічних професійних захворювань (отруєнь);

11) що містяться в державній системі гідрометеорологічних спостережень;

12) отримані за результатами наукових досліджень щодо вивчення впливу або взаємозв'язку факторів ризику на стан здоров'я людини та/або ймовірності виникнення або поширення хвороби.

23. У разі необхідності отримання додаткових даних для здійснення епідеміологічного нагляду головна експертна установа, центри контролю та профілактики хвороб МОЗ, установи, заклади, частини і підрозділи Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ мають право звернутися до будь-якого державного органу, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності та підпорядкування, суб'єкта господарювання або фізичної особи із запитом про надання необхідної інформації.

Зазначені запити підлягають обов'язковому розгляду та наданню відповідної інформації у строк, зазначений у запиті, але не більше 10 робочих днів з дати його отримання.

24. Дані, що використовуються для здійснення епідеміологічного нагляду, та інформація за запитами, передбаченими у пункті 23 цього Порядку, надаються відповідними розпорядниками інформації на безоплатній основі.

25. Держпродспоживслужба повідомляє головній експертній установі, а територіальні органи Держпродспоживслужби — відповідним центрам контролю та профілактики хвороб МОЗ про виникнення або загрозу виникнення подій, що можуть мати негативний вплив на здоров'я людини та/або санітарно-епідемічне благополуччя населення, відповідно до переліків, затверджених МОЗ, не пізніше 48 годин з часу встановлення підозри на такі захворювання або виявлення зазначених подій.

26. Держпраці забезпечує внесення даних про випадки гострих та хронічних професійних захворювань (отруєнь) відповідно до порядку збирання та передачі інформації про випадки гострих та хронічних професійних захворювань (отруєнь) до автоматизованої системи обліку та аналізу гострих та хронічних професійних захворювань (отруєнь), затвердженого МОЗ.

27. Установи, заклади, частини і підрозділи Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ забезпечують подання головній

експертній установі щороку за запитом головної експертної установи інформації про здійснення епідеміологічного нагляду на підконтрольних їм об'єктах.

28. Центри контролю та профілактики хвороб МОЗ забезпечують подання:

до головної експертної установи — інформації про випадки інфекційних хвороб та про факти виявлення у пунктах пропуску через державний кордон осіб, що хворіють, та/або осіб, стосовно яких є підозра на наявність інфекційної хвороби, що має міжнародне значення;

до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міської, районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, органів місцевого самоврядування, регіональних координаційних рад з питань громадського здоров'я — інформації та пропозицій щодо запровадження обґрунтованих медико-санітарних та інших заходів реагування відповідно до санітарно-епідемічної ситуації;

до територіальних органів Держпродспоживслужби — інформації про виникнення або загрозу виникнення подій, що можуть мати негативний вплив на здоров'я людини та/або санітарно-епідемічне благополуччя населення, відповідно до переліку, затвердженого МОЗ.

Результати епідеміологічного нагляду

29. Результати епідеміологічного нагляду можуть формуватися у текстовому, графічному, картографічному і табличному вигляді в паперовій або електронній формі.

30. Результати епідеміологічного нагляду використовуються для:

переведення функціональних підсистем забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення та запобігання надзвичайним ситуаціям у сфері громадського харчування і торгівлі (у разі, коли результати епідеміологічного нагляду пов'язані із харчовими продуктами) єдиної державної системи цивільного захисту у відповідний режим їх функціонування відповідно до законодавства;

передачі необхідної інформації відповідно до вимог Міжнародних медико-санітарних правил;

підготовки пропозицій, планів дій, програм, стратегій та рекомендацій щодо здійснення заходів, поліпшення показників здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя населення, вдосконалення системи громадського здоров'я на всіх рівнях;

визначення напрямів наукових досліджень у сфері громадського здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення.

31. За результатами епідеміологічного нагляду:

головний державний санітарний лікар України приймає рішення, визначені частиною другою статті 8 Закону України “Про систему громадського здоров’я”;

головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, відповідної області, м. Києва чи м. Севастополя приймає рішення, визначені частиною четвертою статті 9 Закону України “Про систему громадського здоров’я”;

головний державний санітарний лікар Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами, СБУ з урахуванням частини шостої статті 9 Закону України “Про систему громадського здоров’я” приймає рішення, визначені частиною четвертою статті 9 зазначеного Закону.

Оцінка системи епідеміологічного нагляду

32. З метою комплексного аналізу системи епідеміологічного нагляду та забезпечення ефективності здійснення епідеміологічного нагляду головна експертна установа здійснює планування, організацію та проведення оцінки системи епідеміологічного нагляду.

33. Для проведення оцінки системи епідеміологічного нагляду головна експертна установа здійснює моніторинг діяльності з епідеміологічного нагляду суб’єктів епідеміологічного нагляду шляхом збору та аналізу відповідної інформації згідно з міжнародними рекомендаціями.

Зазначена оцінка проводиться щороку протягом першого півріччя року, що настає за звітним періодом.

За результатами оцінки формується звіт, що може містити рекомендації щодо вдосконалення (у разі потреби) напрямів та заходів епідеміологічного нагляду, який надсилається до МОЗ та суб’єктів епідеміологічного нагляду, яких він стосується.

34. За результатами проведення оцінки головна експертна установа може надати до МОЗ пропозиції щодо розширення переліку напрямів епідеміологічного нагляду, розробити нові або переглянути діючі технічні керівництва.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 квітня 2026 р. № 505

ПОРЯДОК
проведення епідеміологічного розслідування епідемій,
спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає процедуру проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб.

2. Епідеміологічні розслідування щодо ВІЛ-інфекції та туберкульозу проводяться з урахуванням цього Порядку та відповідно до порядків епідеміологічного нагляду за ВІЛ-інфекцією та епідеміологічного нагляду за туберкульозом, затверджених МОЗ, згідно із Законами України “Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ” та “Про подолання туберкульозу в Україні”.

3. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

епідеміологічний анамнез — дані про пацієнта та/або контактних осіб щодо часу, місця та обставин виникнення або можливого виникнення хвороби;

епідеміологічне обстеження — обстеження об’єкта епідеміологічного розслідування комісією з епідеміологічного розслідування або фахівцем (фахівцями) з метою відбору зразків біологічного матеріалу та/або зразків з об’єктів середовища життєдіяльності людини, збору епідеміологічного анамнезу та іншої інформації, необхідної для проведення епідеміологічного розслідування;

епідеміологічне розслідування — діяльність, що полягає у збиранні, дослідженні, аналізі епідеміологічного анамнезу, даних про санітарно-епідемічну ситуацію та іншої інформації з метою встановлення причин і факторів (чинників) виникнення випадків хвороби, спалахів, епідемій інфекційних хвороб та масових неінфекційних хвороб і надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров’я (далі – випадки хвороби, спалахи, епідемії, надзвичайні ситуації), визначення меж осередків хвороб, масштабів поширення епідемій чи спалахів хвороб, вжиття заходів щодо їх локалізації та ліквідації, а також виявлення осіб, винних у виникненні епідемії чи спалаху;

об'єкт епідеміологічного розслідування — будь-які підприємства, установи, організації незалежно від форми власності та підпорядкування, суб'єкти господарювання, фізичні особи, на території місцезнаходження (місця проживання або перебування) яких або в процесі діяльності яких виникли випадки хвороби, спалах, епідемія чи надзвичайна ситуація та щодо яких проводиться епідеміологічне розслідування.

Інші терміни у цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Кодексі цивільного захисту України, Основах законодавства України про охорону здоров'я, Законах України “Про систему громадського здоров'я”, “Про захист населення від інфекційних хвороб”.

4. Епідеміологічне розслідування проводиться у разі виникнення:

1) випадків інфекційних хвороб, визначених у переліку інфекційних хвороб, кожний випадок яких підлягає обов'язковому епідеміологічному розслідуванню, затвердженому МОЗ, інформація про які надається відповідно до Порядку ведення обліку та звітності інфекційних та неінфекційних хвороб, що підлягають реєстрації, затвердженого МОЗ;

2) випадків інфекційних хвороб та масових неінфекційних хвороб, визначених дорученням головного державного санітарного лікаря України, що надається головним державним санітарним лікарям Автономної Республіки Крим, областей, м. Києва та Севастополя згідно з пунктом 5 частини другої статті 8 Закону України “Про систему громадського здоров'я”;

3) спалахів, епідемій інфекційних хвороб та масових неінфекційних хвороб, інформація про які надається відповідно до форм первинної облікової документації, повідомлень про спалахи та епідемії, затверджених МОЗ;

4) випадків (спалахів) інфекційних хвороб, спільних для тварин та людей, повідомлення про які надається згідно з пунктом 34 цього Порядку;

5) надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я, визначених на підставі інформації, наданої згідно з підпунктами 1—4 цього пункту, а також таких, що відповідають опису ознаки, одиницям виміру та пороговим значенням показників, наведених у Класифікаційних ознаках надзвичайних ситуацій, затверджених МВС.

5. Суб'єктами, що проводять епідеміологічні розслідування, є:

1) центри контролю та профілактики хвороб у межах області, м. Києва та Севастополя, Автономної Республіки Крим — в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць;

2) заклади, установи, підрозділи або фахівці із забезпечення епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я — в межах відповідних територій, військових частин

і підрозділів СБУ, Державної кримінально-виконавчої служби, МВС, Держприкордонслужби, Міноборони, Державного управління справами.

6. Суб'єктами, що беруть участь в епідеміологічних розслідуваннях, є:

1) головна експертна установа у сфері громадського здоров'я (далі — головна експертна установа);

2) Держпродспоживслужба, Держпраці, інші органи державного нагляду (контролю), що здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, що можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення;

3) Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські, районні, районні у м. Києві та Севастополі держадміністрації, органи місцевого самоврядування;

4) суб'єкти господарювання, що провадять господарську діяльність з медичної практики (далі — суб'єкти медичної практики);

5) фахівці, що провадять діяльність у сфері громадського здоров'я.

7. Основними завданнями епідеміологічного розслідування є:

1) підтвердження випадку хвороби, спалаху, епідемії або надзвичайної ситуації;

2) визначення меж осередків хвороб та масштабу поширення епідемії чи спалаху;

3) організація та вжиття медико-санітарних заходів, у тому числі обмежувальних протиепідемічних, заходів реагування для локалізації та ліквідації хвороб, спалахів чи епідемій, оцінка їх ефективності та коригування у разі потреби;

4) встановлення джерел та причин виникнення хвороби, факторів передачі збудників інфекційних хвороб або факторів (чинників) виникнення масових неінфекційних хвороб;

5) виявлення осіб, винних у виникненні епідемії чи спалаху інфекційної або масової неінфекційної хвороби.

Загальні вимоги щодо проведення епідеміологічного розслідування

8. Суб'єкти, що проводять епідеміологічне розслідування, у разі отримання (виявлення) інформації про події, які підлягають розслідуванню відповідно до пункту 4 цього Порядку, організовують проведення епідеміологічного розслідування невідкладно, але не пізніше 18 годин з моменту отримання (виявлення) такої інформації.

9. Для проведення епідеміологічних розслідувань подій, зазначених у підпунктах 2—5 пункту 4 цього Порядку, утворюється комісія з проведення епідеміологічного розслідування (далі — комісія).

У разі виникнення випадків, передбачених підпунктом 1 пункту 4 цього Порядку, епідеміологічне розслідування проводиться працівниками суб'єкта, що проводить епідеміологічне розслідування (далі — фахівці), без утворення комісії.

10. До складу комісії входять працівники суб'єкта, що проводить епідеміологічне розслідування, та залучаються (у разі потреби) суб'єкти, визначені пунктами 5 і 6 цього Порядку.

Залучення таких суб'єктів здійснюється шляхом надсилання листа-запрошення за допомогою електронних комунікацій, відповідь на який надається не пізніше 24 годин з часу його надходження.

У разі потреби заклади, установи, підрозділи або фахівці із забезпечення епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я можуть залучати головну експертну установу або центри контролю та профілактики хвороб для проведення на договірних засадах лабораторних, інструментальних досліджень, дезінфекційних заходів або надання інших послуг у сфері громадського здоров'я.

11. Комісія утворюється наказом центру контролю та профілактики хвороб МОЗ чи закладом, установою, підрозділом або фахівцями із забезпечення епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я (або його органу управління), в якому визначаються:

- склад комісії, зокрема голова комісії;
- об'єкт епідеміологічного розслідування;
- опис події, що підлягає епідеміологічному розслідуванню;
- строк проведення епідеміологічного розслідування.

Строк проведення епідеміологічного розслідування визначається з урахуванням складності події, що підлягає епідеміологічному розслідуванню, але не може перевищувати 30 календарних днів.

У разі неможливості завершення епідеміологічного розслідування протягом 30 календарних днів строк його проведення може бути продовжений на підставі відповідних обґрунтувань голови комісії, наданих керівнику суб'єкта, що утворив комісію.

12. У рамках проведення епідеміологічного розслідування відповідно до законодавства члени комісії мають право на:

- 1) безперешкодний доступ на територію та до приміщень об'єкта епідеміологічного розслідування для проведення епідеміологічного

обстеження з дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних та конфіденційної інформації;

2) доступ до документів та інформації, необхідних для проведення епідеміологічного розслідування, та ознайомлення з ними;

3) отримання копій необхідних документів;

4) використання за попереднім погодженням з об'єктом епідеміологічного розслідування технічних засобів для аудіо-, фото-, відеофіксації епідеміологічного анамнезу та інших даних, необхідних для проведення епідеміологічного розслідування;

5) відбір зразків об'єктів середовища життєдіяльності людини.

13. Суб'єкти, що залучаються до проведення епідеміологічного розслідування, виконують завдання в межах своєї компетенції з урахуванням основних завдань епідеміологічного розслідування, визначених пунктом 7 цього Порядку.

У разі необхідності здійснення заходів державного нагляду (контролю) такі заходи здійснюються відповідно до вимог Законів України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", "Про адміністративну процедуру" з урахуванням особливостей, визначених Законами України "Про систему громадського здоров'я", "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин".

14. Суб'єкти медичної практики в рамках проведення епідеміологічного розслідування забезпечують:

1) визначення або участь у визначенні контактних осіб та збір даних про таких осіб;

2) збір або участь у зборі епідеміологічного анамнезу;

3) обстеження пацієнтів та контактних осіб, проведення медичного нагляду за ними;

4) проведення профілактичних заходів для контактних осіб, в тому числі хіміопротекції, імунопрофілактики;

5) участь у комунікаційних заходах щодо епідеміологічних розслідувань.

15. Об'єкти епідеміологічних розслідувань відповідно до законодавства зобов'язані забезпечувати безперешкодний доступ комісії (фахівців) на свої території, до приміщень або обладнання та надавати інформацію, необхідну для проведення епідеміологічного розслідування.

За результатами проведення епідеміологічного обстеження комісією (фахівцями) складається акт за формою згідно з додатком 1, який є невід'ємною частиною акта про проведення епідеміологічного

розслідування. Акт епідеміологічного обстеження складається у двох примірниках, один з яких зберігається у суб'єкта, що проводив епідеміологічне обстеження, інший — у об'єкта епідеміологічного розслідування.

16. За результатами проведення епідеміологічного розслідування комісія або фахівці складають акт за формою згідно з додатком 2, який підписується членами комісії (фахівцями) не пізніше останнього дня проведення епідеміологічного розслідування. Акт про проведення епідеміологічного розслідування складається у двох примірниках, один з яких зберігається у суб'єкта, що проводив епідеміологічне розслідування, другий — у об'єкта епідеміологічного розслідування.

17. З метою застосування єдиних підходів під час проведення епідеміологічних розслідувань суб'єкти, що проводять епідеміологічні розслідування та беруть участь в них, керуються технічними керівництвами з епідеміологічного нагляду, затвердженими головною експертною установою у сфері громадського здоров'я (далі – технічні керівництва).

18. У разі виявлення обґрунтованої підозри про те, що випадки, які підлягають епідеміологічному розслідуванню, спричинені недотриманням вимог законодавства, суб'єкт, що проводить епідеміологічне розслідування, не пізніше 24 годин з часу виявлення такої підозри надсилає повідомлення про необхідність здійснення позапланового заходу державного нагляду (контролю) за формою згідно з додатком 3 за допомогою електронних комунікацій до територіальних органів:

Держпродспоживслужби — у разі проведення епідеміологічного розслідування у випадках, визначених у переліку згідно з додатком 4, а також інших подій, що регулюються законодавством про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, поводження з генетично модифікованими організмами;

Держпраці — у разі проведення епідеміологічного розслідування у випадках, що регулюються законодавством у сфері гігієни праці;

органів державного нагляду (контролю) відповідно до їх компетенції — у разі проведення епідеміологічного розслідування у випадках, що регулюються законодавством в інших сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення.

Розгляд повідомлення та вжиття відповідних заходів здійснюються не пізніше 24 годин з часу його надходження.

Особливості епідеміологічних розслідувань інфекційних хвороб

19. В рамках проведення епідеміологічних розслідувань у випадках, передбачених пунктом 4 цього Порядку, що пов'язані з інфекційними хворобами, здійснюються такі заходи:

- 1) епідеміологічне обстеження осередку інфекційної хвороби;
- 2) проведення лабораторних та інструментальних досліджень, у тому числі відбір зразків для їх проведення;
- 3) пошук та отримання даних про санітарно-епідемічну ситуацію в осередку інфекційної хвороби, на території виникнення спалаху, епідемії;
- 4) виявлення контактних осіб та ймовірних носіїв збудника інфекційної хвороби;
- 5) збір епідеміологічного анамнезу;
- 6) обстеження осіб, стосовно яких є обґрунтований ризик інфікування або поширення ними хвороби;
- 7) проведення медичного нагляду за особами, стосовно яких є обґрунтований ризик інфікування або поширення ними інфекційної хвороби;
- 8) моніторинг санітарно-епідемічної ситуації;
- 9) здійснення позапланових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства відповідно до вимог Законів України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, “Про адміністративну процедуру” з урахуванням особливостей, визначених Законом України “Про систему громадського здоров'я” за наявності підстав, визначених законом;
- 10) аналіз результатів здійснених заходів, зазначених у підпунктах 1—9 цього пункту;
- 11) підготовка висновків про:
 - джерело та причини виникнення інфекційної хвороби, спалаху або епідемії;
 - фактори передачі збудників інфекційної хвороби;
 - межі осередків інфекційної хвороби, масштаб поширення епідемії чи спалаху інфекційної хвороби;
 - підтвердження випадку, спалаху, епідемії інфекційної хвороби, надзвичайної ситуації, пов'язаної з інфекційною хворобою.

20. Обсяг заходів, передбачених пунктом 19 цього Порядку, визначається суб'єктом, що проводить епідеміологічне розслідування, з урахуванням особливостей випадків, що підлягають епідеміологічному розслідуванню.

21. Підтвердження випадку інфекційної хвороби здійснюється відповідно до критеріїв визначення випадків інфекційних та паразитарних захворювань, які підлягають реєстрації, затверджених МОЗ, технічних керівництв з урахуванням:

клінічних та лабораторних критеріїв визначення випадків інфекційних хвороб;

часу, протягом якого випадки інфекційної хвороби вважаються пов'язаними із спалахом або епідемією;

обмеження за місцем виникнення на певній території;

клінічного та епідеміологічного анамнезу осіб, хворих на інфекційну хворобу.

22. Підтвердження наявності спалаху або епідемії інфекційних хвороб здійснюється за критеріями визначення кількості випадків, що свідчать про наявність епідемії, затвердженими МОЗ, та згідно з технічними керівництвами.

23. Підтвердження виникнення надзвичайної ситуації, пов'язаної з інфекційною хворобою, здійснюється на підставі Класифікаційних ознак надзвичайних ситуацій, затверджених наказом МВС, відповідно до Порядку ведення обліку надзвичайних ситуацій та їх наслідків, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2013 р. № 738 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3031; 2024 р., № 65, ст. 3914).

Особливості епідеміологічного розслідування масових неінфекційних хвороб

24. В рамках проведення епідеміологічних розслідувань у випадках, визначених пунктом 4 цього Порядку, що пов'язані з неінфекційними хворобами, здійснюються такі заходи:

1) епідеміологічне обстеження територій, на яких виникли масові неінфекційні хвороби;

2) збір епідеміологічного анамнезу та інших даних шляхом опитування пацієнтів, медичного персоналу, вивчення записів медичної облікової документації, подання запитів та отримання необхідної інформації за запитами;

3) проведення лабораторних, інструментальних або наукових досліджень з метою визначення факторів ризику виникнення масових неінфекційних хвороб;

4) виявлення осіб, які хворіють або мають підвищений ризик щодо розвитку неінфекційного захворювання, та визначення необхідних профілактичних заходів щодо запобігання виникненню масових неінфекційних хвороб;

5) моніторинг санітарно-епідемічної ситуації;

6) здійснення позапланових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства відповідно до вимог Законів України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, “Про адміністративну процедуру” з урахуванням особливостей, визначених Законом України “Про систему громадського здоров’я”, за наявності підстав, визначених законом;

7) аналіз результатів здійснених заходів, зазначених у підпунктах 1—6 цього пункту;

8) підготовка висновків про:

причини виникнення масових неінфекційних хвороб;

фактори (чинники) виникнення масових неінфекційних хвороб;

межі та масштаби поширення масових неінфекційних хвороб;

групи ризику серед населення.

25. Підтвердження наявності спалаху, епідемії або надзвичайної ситуації, пов’язаної з масовими неінфекційними хворобами, здійснюється відповідно до переліку небезпечних подій, які можуть спричинити надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров’я, про які надаються позачергові повідомлення, затвердженого МОЗ, Класифікаційних ознак надзвичайних ситуацій, затверджених МВС, Порядку ведення обліку надзвичайних ситуацій та їх наслідків, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2013 р. № 738 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3031; 2024 р., № 65, ст. 3914), а також технічних керівництв.

Медико-санітарні заходи та заходи реагування

26. Під час проведення епідеміологічного розслідування визначаються та організовуються медико-санітарні заходи, зокрема обмежувальні протиепідемічні, та інші заходи реагування для локалізації та ліквідації випадків хвороб, спалахів, епідемій та надзвичайних ситуацій.

У разі потреби застосовуються санітарні заходи відповідно до законодавства про харчові продукти, корми, здоров’я та благополуччя тварин.

27. Комісією (фахівцями) під час проведення епідеміологічного розслідування надаються об’єкту епідеміологічного розслідування рекомендації щодо здійснення медико-санітарних заходів за формою згідно з додатком 5.

Рекомендації вручаються об’єкту епідеміологічного розслідування особисто (нарочно) або надсилаються за допомогою електронних комунікацій або послуг поштового зв’язку.

28. У разі необхідності встановлення обмежувальних протиепідемічних заходів відповідно до статті 22 Закону України “Про систему громадського здоров’я” готується подання про запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів (далі — подання) відповідно до частин четвертої та шостої статті 9 Закону України “Про систему громадського здоров’я” за формою згідно з додатком 6.

Підготовка подання з урахуванням частини шостої статті 9 Закону України “Про систему громадського здоров’я” також здійснюється головним державним санітарним лікарем Міноборони, МВС, Державного управління справами, СБУ.

Подання надсилаються до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської або Севастопольської міської, районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій та органів місцевого самоврядування за допомогою електронних комунікацій або послуг поштового зв’язку.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцева держадміністрація та орган місцевого самоврядування, що отримує подання, зобов’язані встановити обмежувальні протиепідемічні заходи у строк, визначений у поданні.

У разі невстановлення обмежувальних протиепідемічних заходів Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою держадміністрацією та/або органами місцевого самоврядування у строк, визначений у поданні, головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, областей, м. Києва та Севастополя вносить на розгляд регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій проект обов’язкових до виконання доручень щодо встановлення обмежувальних протиепідемічних заходів Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

29. З метою забезпечення здійснення заходів щодо усунення ризиків для здоров’я та санітарно-епідемічного благополуччя населення головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, областей, м. Києва та Севастополя вносить подання до регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій про надання обов’язкових до виконання доручень територіальним органам центральних органів виконавчої влади.

30. У разі коли за результатами епідеміологічного нагляду встановлено, що бездіяльність Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування або запровадження ними недостатніх обмежувальних протиепідемічних заходів становить загрозу погіршення епідемічної ситуації, головний державний санітарний лікар України ініціює скликання невідкладного засідання Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних

ситуацій для прийняття відповідних рішень відповідно до Закону України “Про систему громадського здоров’я”.

31. За результатами проведення епідеміологічного розслідування комісія (фахівці) можуть встановити особу (осіб), винну (винних) у виникненні епідемії чи спалаху інфекційної або масової неінфекційної хвороби.

32. Особи визнаються винними у виникненні епідемії чи спалаху інфекційної або масової неінфекційної хвороби у разі:

встановлення факту порушення ними вимог законодавства за результатами здійснення позапланових заходів державного нагляду (контролю);

непроведення рекомендованих медичними працівниками заходів щодо запобігання поширенню хвороб, порядку та умов лікування;

недотримання режиму роботи закладів охорони здоров’я, які надають медичну допомогу;

недотримання рекомендацій, наданих контактним особам, ймовірним носіям збудника інфекційної хвороби, особам, що хворіють або мають підвищений ризик, щодо розвитку неінфекційного захворювання.

Взаємодія між суб’єктами, що проводять епідеміологічне розслідування, та суб’єктами, що беруть участь в епідеміологічному розслідуванні

33. З метою проведення епідеміологічного розслідування забезпечується обмін інформацією та взаємодія між МОЗ, головною експертною установою, центрами контролю та профілактики хвороб МОЗ, закладами, установами, підрозділами або фахівцями із забезпечення епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров’я, Держпродспоживслужбою, іншими органами державного нагляду (контролю), центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, суб’єктами медичної практики, об’єктами епідеміологічного розслідування.

34. Держпродспоживслужба забезпечує подання до центрів контролю та профілактики хвороб МОЗ відповідної адміністративно-територіальної одиниці повідомлення про випадок (спалах) інфекційної хвороби, спільної для тварин та людей, згідно з переліком, затвердженим МОЗ, протягом 24 годин з часу встановлення такого випадку (спалаху) за допомогою електронної комунікації за формою згідно з додатком 7.

35. Відомчі суб’єкти забезпечують подання до центрів контролю та профілактики хвороб МОЗ відповідної адміністративно-територіальної одиниці інформації про проведення епідеміологічного розслідування в межах відповідних територій, військових частин і підрозділів СБУ,

Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами не пізніше дня, що настає за датою початку та датою завершення проведення епідеміологічного розслідування, в електронній або паперовій формі за формою згідно з додатком 8.

У разі виникнення загрози поширення спалаху інфекційної хвороби за межі відповідних територій, військових частин і підрозділів СБУ, Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами відповідна інформація надсилається до центрів контролю та профілактики хвороб МОЗ відповідної адміністративно-територіальної одиниці з метою вжиття необхідних медико-санітарних, обмежувальних протиепідемічних заходів або інших заходів реагування. Така інформація у разі потреби визнається інформацією з обмеженим доступом у встановленому законодавством порядку.

36. Центри контролю та профілактики хвороб МОЗ подають до:

головної експертної установи та МОЗ — інформацію про факт виникнення та розслідування випадку хвороби, спалаху, епідемії, надзвичайної ситуації за формами, затвердженими наказами МОЗ;

Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської або Севастопольської міської, районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій та органів місцевого самоврядування — оперативну інформацію про факт наявності спалаху, епідемії не пізніше ніж через 18 годин з часу виявлення такого факту за допомогою електронних комунікацій у довільній формі;

оперативно-координаційних центрів територіальних органів ДСНС — інформацію про факт загрози виникнення або виникнення надзвичайної ситуації, що відповідає опису ознаки, одиниці виміру та пороговому значенню показника Класифікаційних ознак надзвичайних ситуацій, затверджених наказом МВС, протягом однієї години з часу виявлення такого факту з використанням технічних засобів електронних комунікацій за формами, затвердженими наказом МВС і МОЗ;

територіальних органів Держпродспоживслужби, Держпраці, інших органів державного нагляду (контролю) — повідомлення про необхідність здійснення позапланового заходу державного нагляду (контролю) у випадках, за формою та у спосіб, що визначені пунктом 18 цього Порядку;

центрів контролю та профілактики хвороб суміжної адміністративно-територіальної одиниці — інформацію про факт поширення або загрозу поширення спалаху на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць протягом трьох годин з часу виявлення такого факту за допомогою електронних комунікацій у довільній формі.

37. Головна експертна установа подає до оперативно-чергової служби ДСНС інформацію про факт загрози виникнення або виникнення надзвичайної ситуації, що відповідає опису ознаки, одиниці виміру та пороговому значенню показника Класифікаційних ознак надзвичайних ситуацій, затверджених наказом МВС, протягом однієї години з часу виявлення такого факту з використанням технічних засобів електронних комунікацій за формами, затвердженими наказом МВС і МОЗ.

38. Суб'єкти, що проводять епідеміологічне розслідування та беруть участь у ньому, забезпечують обмін інформацією даними у межах проведення епідеміологічного розслідування з дотриманням вимог щодо захисту персональних даних та конфіденційної інформації.

Доступ на територію об'єкта епідеміологічного розслідування СБУ, Міноборони, МВС, Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами та ознайомлення з інформацією та даними епідеміологічного розслідування, що проводяться закладами, установами, підрозділами або фахівцями із забезпечення епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я, здійснюється у супроводі уповноважених осіб відповідних державних органів.

39. Під час проведення епідеміологічного розслідування центри контролю та профілактики хвороб на рівні відповідної адміністративно-територіальної одиниці та відомчі суб'єкти на відповідних підконтрольних об'єктах координують проведення комунікаційних заходів, зокрема у частині обсягів (даних про поточну санітарно-епідемічну ситуацію, прогнозування її розвитку, ризику для здоров'я), строків, форм та відповідальних виконавців.

40. МОЗ та головна експертна установа разом забезпечують координацію проведення комунікаційних заходів щодо епідеміологічного розслідування на національному рівні, а у разі проведення епідеміологічного розслідування, пов'язаного із харчовими продуктами чи зоонозами, — із залученням Держпродспоживслужби.

Облік епідеміологічних розслідувань, контроль та оскарження

41. Суб'єкт, що проводить епідеміологічне розслідування, веде облік епідеміологічних розслідувань у журналі обліку епідеміологічних розслідувань за формою згідно з додатком 9.

Журнал ведеться у паперовій або електронній формі. За наявності технічної можливості та відповідного доступу облік ведеться в електронній системі епідеміологічного нагляду.

42. До матеріалів епідеміологічних розслідувань належать: акт про проведення епідеміологічного розслідування, акт епідеміологічного обстеження, документи про результати проведення лабораторних та

інструментальних досліджень, заходів державного нагляду (контролю), усі інші документи, що були надіслані та отримані під час проведення епідеміологічного розслідування.

Матеріали епідеміологічних розслідувань зберігаються суб'єктом, що їх проводив, протягом 10 років.

43. У разі реорганізації суб'єкта, що проводив епідеміологічні розслідування, матеріали епідеміологічних розслідувань передаються його правонаступникам в установленому порядку, а в разі ліквідації такого суб'єкта — до відповідної архівної установи.

44. Моніторинг за своєчасним та об'єктивним проведенням епідеміологічних розслідувань, збором та підготовкою матеріалів епідеміологічних розслідувань, веденням їх обліку здійснює головна експертна установа.

45. Результати проведення епідеміологічного розслідування можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Додаток 1
до Порядку проведення епідеміологічного
розслідування епідемій, спалахів
інфекційних та масових
неінфекційних хвороб

АКТ
про проведення епідеміологічного обстеження

Дата складення акта _____ 20 __ р.

Місце складення акта _____

Цей акт складено про проведення епідеміологічного обстеження
об'єкта епідеміологічного розслідування _____

_____ (повне найменування, ідентифікаційний код юридичної особи згідно з ЄДРПОУ/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті)

щодо _____
(подія, щодо якої проводиться епідеміологічне розслідування).

Епідеміологічне обстеження проведено _____
(найменування посади,

_____ прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) осіб, які проводили епідеміологічне обстеження)

в присутності _____
(найменування посади, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) посадової особи юридичної особи/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи)

Обстежено (територію, приміщення) / опитано (осіб): _____

Відібрано зразки: _____

Встановлено: _____

Надано рекомендації: _____

Акт складений у ____ примірниках.

(підпис)

(ініціали (найменування посади особи, яка проводила епідеміологічне обстеження)

Один примірник акта отримано:

(підпис)

(ініціали (ініціал власного імені) та прізвище об'єкта епідеміологічного розслідування (його представника)

Додаток 2
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

АКТ
про проведення епідеміологічного розслідування

Дата складення акта _____ 20 __ р.

Строк проведення епідеміологічного розслідування _____

Цей акт складено за результатами проведення епідеміологічного
розслідування _____.
(подія, щодо якої проводиться епідеміологічне розслідування)

Об'єкт епідеміологічного розслідування _____

(повне найменування, ідентифікаційний код юридичної особи згідно з ЄДРПОУ/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті)

Комісію утворено _____
(реквізити наказу про утворення комісії)

Склад комісії _____
(найменування посади, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності)
фахівців або членів комісії)

_____.

Дата та результати здійснення епідеміологічного обстеження (у разі
проведення): _____.

Дата та результати проведення позапланових заходів державного
нагляду (контролю) (у разі здійснення): _____.

Медико-санітарні заходи та заходи реагування:

надано рекомендації: _____;

проведено оцінку ефективності: _____;

проведено коригування: _____.

_____.

Встановлено:

джерело та причини виникнення: _____;

причини виникнення хвороби: _____;

фактори передачі збудників інфекційних хвороб/фактори (чинники) виникнення неінфекційних хвороб: _____;

підтвердження випадку хвороби/спалаху/епідемії/надзвичайної ситуації: _____;

межі осередків хвороб: _____;

масштаби поширення епідемії/спалаху/надзвичайної ситуації: _____;

особи, винні у виникненні епідемії чи спалаху інфекційної або масової неінфекційної хвороби (у разі виявлення): _____.

Акт складений у ____ примірниках.

Додаток: _____

(найменування посади особи, яка
проводила епідеміологічне обстеження)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Один примірник акта отримано:

(підпис)

(ініціали (ініціал власного імені) та прізвище об'єкта
епідеміологічного розслідування (його представника))

Додаток 3
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

ГОЛОВНИЙ ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНИЙ ЛІКАР

(Автономної Республіки Крим, області, м. Києва чи м. Севастополя, СБУ, Міноборони, МВС,
Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами)

№ _____ від _____ 20__ р.

(повне найменування територіального органу
органу державного нагляду (контролю))

ПОВІДОМЛЕННЯ
про необхідність проведення позапланового заходу
державного нагляду (контролю)

Відповідно до пункту 1 частини четвертої статті 49 Закону України “Про систему громадського здоров’я” та пункту 10 Порядку проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2026 р. № 505 “Деякі питання здійснення епідеміологічного нагляду та проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб і надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров’я” повідомляємо про необхідність здійснення позапланового заходу державного нагляду (контролю) під час проведення епідеміологічного розслідування: _____;

(повне найменування та місцезнаходження суб’єкта, що проводить епідеміологічне розслідування)

(повне найменування, ідентифікаційний код юридичної особи згідно з ЄДРПОУ/прізвище, власне ім’я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті) об’єкта епідеміологічного розслідування (суб’єкта господарювання))

місцезнаходження або місце проживання об'єкта епідеміологічного розслідування (суб'єкта господарювання) _____;

опис події, що підлягає епідеміологічному розслідуванню:

_____;

дата та час виникнення події, що підлягає епідеміологічному розслідуванню _____;

ймовірний етіологічний чинник (у разі встановлення)

_____;

обставини, що сприяли виникненню (у разі встановлення)

_____;

кількість постраждалих осіб, у тому числі дітей _____;

_____.

кількість госпіталізованих осіб, у тому числі дітей, та місце їх госпіталізації _____;

перелік проведених лабораторно-інструментальних досліджень:

_____;

перелік проведених медико-санітарних, протиепідемічних заходів:

(прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), найменування посади та контактний номер

телефону посадової особи суб'єкта, що проводить епідеміологічне розслідування)

(повне найменування посади)

(підпис)

(ініціали (ініціал власного імені) та прізвище)

Додаток 4
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

ПЕРЕЛІК

випадків інфекційних та масових неінфекційних хвороб,
що становлять загрозу життю та здоров'ю, санітарно-епідемічному
благополуччю населення, щодо яких подаються повідомлення до
територіальних органів Держпродспоживслужби

1. Випадки інфекційних хвороб та отруєнь:

1) шигельоз, сальмонельоз, інші бактеріальні кишкові інфекції, інші бактеріальні харчові отруєння, вірусні та інші уточнені кишкові інфекції, діарея та гастроентероколіт ймовірно інфекційного походження, гепатит А, черевний тиф/паратифи, ерсиніоз — п'ять і більше випадків;

2) ботулізм, отруєння грибами, холера, лістеріоз — один і більше випадків.

2. Випадки масових неінфекційних хвороб, у тому числі отруєння пестицидами та агрохімікатами, хімічними речовинами, сурогатами алкоголю, — три та більше випадків.

3. Випадки інфекційних хвороб, спільних для тварин та людей: бруцельоз, пташиний грип, сибірка, сказ, трихінельоз, туляремія, сап, гарячка Західного Нілу, гарячка Ку, гарячка Рифт Валлі (лихоманка долини Ріфт), ехінококоз пріонові хвороби, лейшманіоз, кліщовий енцефаліт, ящур — один та більше випадків.

Додаток 5
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

№ _____ від _____ 20__ р.

РЕКОМЕНДАЦІЇ
щодо здійснення медико-санітарних заходів

В рамках проведення епідеміологічного розслідування:

випадок, щодо якого проводиться епідеміологічне розслідування,
_____;

об'єкт епідеміологічного розслідування _____

(повне найменування, ідентифікаційний код юридичної особи згідно з ЄДРПОУ/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті);

комісія/фахівець суб'єкта, що проводить епідеміологічне
розслідування, _____

_____ (повне найменування посади, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи)

РЕКОМЕНДУЄМО:

1. Забезпечити здійснення таких медико-санітарних заходів:

_____ (назва заходу, строки здійснення)

2. Поінформувати про результати здійснення медико-санітарних
заходів _____.

_____ (найменування посади особи, яка
проводила епідеміологічне обстеження)

_____ (підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

Один примірник акта отримано:

_____ (підпис)

_____ (ініціали (ініціал власного імені) та прізвище об'єкта
епідеміологічного розслідування (його представника)

Додаток 6
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

ГОЛОВНИЙ ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНИЙ ЛІКАР

(Автономної Республіки Крим, області, м. Києва чи м. Севастополя, СБУ, Міноборони, МВС,
Держприкордонслужби, Державної кримінально-виконавчої служби, Державного управління справами)

№ _____ від _____ 20__ р.

(повне найменування місцевої держадміністрації,
органу місцевого самоврядування)

ПОДАННЯ

про запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів

Відповідно до статей 9, 22 Закону України “Про систему громадського здоров'я”, пункту 27 Порядку проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2026 р. № 505 “Деякі питання здійснення епідеміологічного нагляду та проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб і надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я” в рамках проведення епідеміологічного розслідування:

випадок, щодо якого проводиться епідеміологічне розслідування

об'єкт епідеміологічного розслідування _____

(повне найменування, ідентифікаційний код юридичної особи згідно з ЄДРПОУ/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи або серія (за наявності) та номер паспорта громадян України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті):

1. Необхідно запровадити такі обмежувальні протиепідемічні заходи:

(назви обмежувальних протиепідемічних заходів із зазначенням строків, території тощо).

2. Поінформувати про результати запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів _____.

(повне найменування посади)

(підпис)

(ініціали (ініціал власного імені)
та прізвище)

Додаток 7
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

№ _____ від _____ 20__ р.

(повне найменування центру контролю
та профілактики хвороб)

ПОВІДОМЛЕННЯ
про випадок (спалах) інфекційної хвороби,
спільної для тварин та людей

Відповідно до статті 38 Закону України “Про систему громадського здоров’я” та пункту 33 Порядку проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2026 р. № 505 “Деякі питання здійснення епідеміологічного нагляду та проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб і надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров’я”, повідомляємо про:

випадок (спалах) інфекційної хвороби, спільної для тварин та людей

_____;
ймовірний етіологічний чинник (у разі встановлення)

_____;
обставини, що призвели до виникнення (у разі встановлення)

_____;
проведені заходи реагування _____;

повне найменування, місцезнаходження/прізвище, власне ім’я, по батькові (за наявності), місце проживання об’єкта епідеміологічного розслідування _____.

(повне найменування посади)

(підпис)

(ініціали (ініціал власного імені) та
прізвище посадової особи організації,
що подає повідомлення)

Додаток 8
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

від _____ 20__ р. № _____

(повне найменування центру контролю
та профілактики хвороб)

ПОВІДОМЛЕННЯ
про проведення епідеміологічного розслідування

Початок проведення епідеміологічного розслідування
_____ 20__ р.

Завершення проведення епідеміологічного розслідування
_____ 20__ р.

1. Подія, що підлягає епідеміологічному розслідуванню, _____.
2. Ймовірний етіологічний фактор (чинник) _____.
3. Обставини, що призвели до виникнення _____.
4. Кількість постраждалих осіб, у тому числі дітей _____.
5. Кількість госпіталізованих осіб, у тому числі дітей _____.
6. Місце госпіталізації _____.
7. Повне найменування об'єкта епідеміологічного розслідування _____.
8. Перелік проведених лабораторно-інструментальних досліджень _____.
9. Перелік вжитих медико-санітарних, протиепідемічних заходів _____.

(повне найменування посади)

(підпис)

(ініціали (ініціал власного імені) та прізвище
посадової особи організації, що подає
повідомлення)

Додаток 9
до Порядку проведення
епідеміологічного розслідування
епідемій, спалахів інфекційних та
масових неінфекційних хвороб

ЖУРНАЛ
обліку епідеміологічних розслідувань

Поряд- ковий номер	Подія, щодо якої проведено епідеміологічне розслідування	Найменування об'єкта епідеміологічного розслідування	Дата початку проведення епідеміологічного розслідування	Дата закінчення проведення епідеміологічного розслідування	Найменування посади, прізвище, власне ім'я, по батькові (у разі наявності) осіб, що проводили епідеміологічне розслідування
--------------------------	---	---	--	---	---

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 квітня 2026 р. № 505

ЗМІНА,
що вноситься до плану дій за надзвичайних обставин,
пов'язаних із харчовими продуктами та кормами

Пункт 14 викласти в такій редакції:

“14. Повідомлення про виникнення надзвичайних обставин, що надходить від закладів охорони здоров'я, суб'єктів господарювання, які провадять господарську діяльність з медичної практики, органів виконавчої влади, подається відповідно до Порядку проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2026 р. № 505 “Деякі питання здійснення епідеміологічного нагляду та проведення епідеміологічного розслідування епідемій, спалахів інфекційних та масових неінфекційних хвороб і надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я”.”.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 квітня 2026 р. № 505

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 червня 1999 р. № 1109 “Про затвердження Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні” (Офіційний вісник України, 1999 р., № 25, ст. 1178).
 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2002 р. № 1217 “Про внесення змін до Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні” (Офіційний вісник України, 2002 р., № 34, ст. 1612).
 3. Пункт 49 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2003 р. № 1402 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1981).
 4. Пункт 14 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2011 р. № 1109 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 84, ст. 3078).
 5. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 9 липня 2014 р. № 249 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 57, ст. 1554).
 6. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 818 “Про затвердження Порядку надання інформації про події та ситуації, що становлять загрозу життю і здоров’ю, санітарному та епідемічному благополуччю населення” (Офіційний вісник України, 2019 р., № 70, ст. 2464).
 7. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 1999 р. № 1109 і від 13 березня 2002 р. № 301, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2025 р. № 402 “Деякі питання дерегуляції господарської діяльності у сфері охорони здоров’я” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 37, ст. 2466).
-

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 6 травня 2026 р. № 572

Київ

Про затвердження Порядку видачі здобувачу освіти свідоцтва на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою

Відповідно до статті 15¹ Закону України “Про дорожній рух” Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Затвердити Порядок видачі здобувачу освіти свідоцтва на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою, що додається.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

Інд. 28

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 травня 2026 р. № 572

ПОРЯДОК
видачі здобувачу освіти свідоцтва на право керування
тракторами і сільськогосподарською технікою

Загальні положення

1. Цей Порядок встановлює механізм видачі закладами освіти здобувачу професійної, фахової передвищої, вищої освіти (далі — здобувач освіти) свідоцтва на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою (далі — свідоцтво) для проходження ним практичної підготовки, зокрема виробничої практики.

2. Для проходження практичної підготовки, зокрема виробничої практики, здобувач освіти, який досяг 16-річного віку, має право отримати свідоцтво.

3. Трактори та сільськогосподарська техніка, керування якими здійснюється за наявності свідоцтва, залежно від їх типів і призначення відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 1994 р. № 217 “Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень тракториста-машиніста” (ЗП України, 1994 р., № 7, ст. 187) поділяються на такі категорії:

A1 — трактори з потужністю двигуна до 73,5 кВт;

A2 — трактори з потужністю двигуна понад 73,5 кВт;

B1 — самохідні зерно- і кукурудзозбиральні машини;

B2 — самохідні кормозбиральні машини;

B3 — самохідні машини для збирання коренеплодів, картоплі, овочів, фруктів і ягід.

Здобувач освіти має право керувати тракторами і сільськогосподарською технікою тих категорій, які зазначені у свідоцтві в графі “Відмітка про дозвіл”.

Умови та порядок видачі свідоцтва

4. Рішення про видачу свідоцтва приймається комісією з видачі свідоцтв на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою (далі — комісія), яка утворюється в закладі освіти. Персональний склад, положення про комісію та порядок її роботи затверджується керівником закладу освіти. До складу комісії можуть входити керівник закладу освіти,

члени наглядової ради закладу освіти, представники засновника, інші педагогічні працівники закладу освіти.

5. Для одержання свідоцтва здобувач освіти подає до закладу, в якому він здобуває освіти:

заяву про видачу свідоцтва у довільній формі на ім'я голови комісії;

медичну довідку щодо придатності до керування сільськогосподарською технікою за формою згідно з додатком 1 до Положення про медичний огляд кандидатів у водії та водіїв транспортних засобів, затвердженого наказом МОЗ, МВС від 31 січня 2013 р. № 65/80;

дві фотокартки розміром 3 x 4 сантиметри, що відповідають віку здобувача освіти на момент одержання ним свідоцтва.

Копія медичної довідки про придатність до керування тракторами і сільськогосподарською технікою зберігається в закладі освіти. Оригінал зазначеної довідки після внесення необхідних відомостей до протоколу комісії повертається її власникові.

6. Комісія розглядає подану заяву, результати теоретичної та практичної підготовки здобувача освіти на відповідність вимогам, встановленим положенням про організацію освітнього процесу в закладі професійної освіти, розробленим на основі примірного положення, затвердженого МОН, та приймає рішення щодо видачі свідоцтва здобувачу освіти. Рішення оформлюється протоколом засідання комісії у паперовій або електронній формі (за наявності технічної можливості) за формою згідно з додатком 1.

7. На підставі рішення комісії здобувачу освіти, який має задовільні результати теоретичної та практичної підготовки, не має медичних протипоказань, здобуває професійну, фахову передвищу, вищу освіту за професійними кваліфікаціями, що передбачають керування тракторами і сільськогосподарською технікою, видається свідоцтво встановленого зразка за формою згідно з додатком 2.

8. Свідоцтво може бути видане здобувачу освіти, який включений до навчальної групи, яка зареєстрована закладом освіти відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 1994 р. № 217 “Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень тракториста-машиніста”.

Оформлення та облік свідоцтв

9. Свідоцтва заповнюються з використанням комп'ютерних технологій, підписуються головою комісії та завіряються печаткою закладу освіти.

10. Строк дії свідоцтва не може перевищувати строк проходження здобувачем освіти практичної підготовки, зокрема виробничої практики, за

професійними кваліфікаціями, що передбачають керування тракторами і сільськогосподарською технікою.

11. Під час видачі свідоцтв їх номери у порядку зростання вносяться до книги реєстрації видачі свідоцтв на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою (додаток 3), яка ведеться у паперовій або електронній формі (за наявності технічної можливості). Книга реєстрації видачі свідоцтв на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою в паперовій формі зберігається у закладі освіти, в електронній формі — на зовнішньому носії інформації.

12. У свідоцтві у графі “Відмітка про дозвіл” зазначаються категорії тракторів і сільськогосподарської техніки, на керування якими видано дозвіл, а інші погашаються значками xxxxxx.

13. Після одержання свідоцтва здобувач освіти ставить підпис у книзі реєстрації видачі свідоцтв на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою.

(найменування закладу освіти)

ПРОТОКОЛ № _____
засідання комісії з видачі свідоцтв на право керування тракторами і
сільськогосподарською технікою

від _____ 20__ р.

Голова комісії _____
(прізвище, ініціали)

Члени комісії: _____
(прізвище, ініціали)

(прізвище, ініціали)

По- рядко- вий номер	Прізви- ще, ім'я, по батькові (за наяв- ності) здобува- ча освіти	Дата народ- ження	Номер і дата медичної довідки і ким видана	Категорія	Наявність необхідного рівня теоретичної підготовки (так/ні)	Наявність необхідного рівня практичної підготовки (так/ні)	Рішення комісії
1	2	3	4	5	6	7	8

Голова комісії _____
(прізвище, ініціали)

(підпис)

Члени комісії: _____
(прізвище, ініціали)

(підпис)

(прізвище, ініціали)

(підпис)

СВІДОЦТВО
на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою

Лицьовий бік

СВІДОЦТВО	
на право керування тракторами і сільськогосподарською технікою (крім руху на вулично-дорожній мережі)	
Прізвище _____	
Ім'я _____	
По батькові (за наявності) _____	
Місце для фотокартки розміром 40 x 30 міліметрів	(номер свідоцтва)
	Видано

	(найменування закладу освіти)
	_____ р.
	(дата видачі)

	(строк дії)

	(прізвище, ініціали, підпис голови комісії)

	(підпис здобувача освіти)
МП	

Зворотний бік

Категорії тракторів і сільськогосподарської техніки, на керування якими видано свідоцтво	Відмітка про дозвіл
A1 трактори з потужністю двигуна до 73,5 кВт	
A2 трактори з потужністю двигуна понад 73,5 кВт	
B1 самохідні зерно- і кукурудзозбиральні машини	
B2 самохідні кормозбиральні машини	
B3 самохідні машини для збирання коренеплодів, картоплі, овочів, фруктів і ягід	
Для особливих відміток _____	

Додаток 3
до Порядку

КНИГА
реєстрації видачі свідоцтв на право керування тракторами і
сільськогосподарською технікою

По- рядко- вий номер	Прізви- ще, ім'я, по батькові (за наяв- ності) здобувача освіти	Дата народ- ження	Дата видачі	Строк дії	Категорія	Номер свідоцтва	Підпис про одержання
1	2	3	4	5	6	7	8

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 13 травня 2026 р. № 620

Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів, що додається.
2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

Інд. 75

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 травня 2026 р. № 620

ПОРЯДОК
використання коштів, передбачених у державному
бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за бюджетною програмою “Протиєпізоотичні заходи та участь у Всесвітній організації охорони здоров’я тварин (МЕБ)” (далі — бюджетні кошти).

Головним розпорядником бюджетних коштів є Господарсько-фінансовий департамент Секретаріату Кабінету Міністрів України, відповідальним виконавцем бюджетної програми — Держпродспоживслужба, розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня — її територіальні органи, а також підпорядковані їй державні установи.

2. Бюджетні кошти спрямовуються на:

1) здійснення протиєпізоотичних заходів, зокрема:

щодо профілактики, локалізації та ліквідації хвороб тварин, що підлягають повідомленню, а саме:

- придбання ветеринарних лікарських засобів, засобів для проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт;

- здійснення ветеринарно-санітарних та протиєпізоотичних заходів спеціалістами ветеринарної медицини у разі виникнення емерджентних інфекційних хвороб та/або хвороб, що не реєструвалися на території України;

- видання інструкцій, положень, методичних рекомендацій щодо проведення профілактики, локалізації та ліквідації хвороб, настанов із застосування ветеринарних лікарських засобів, проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт, проведення інформаційно-комунікаційних кампаній і заходів;

- придбання індивідуальних засобів захисту, спецодягу, дезінфекційних засобів для персоналу, інструментів, перев’язувального матеріалу, що необхідні для боротьби з хворобами тварин, що підлягають повідомленню;

- придбання пально-мастильних матеріалів для проведення протиєпізоотичних заходів;

- відшкодування витрат на транспортування та зберігання ветеринарних лікарських засобів, засобів для проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт закладам ветеринарної медицини відповідно до методики, затвердженої Держпродспоживслужбою за погодженням з Мінекономіки і Державною надзвичайною протиепізоотичною комісією при Кабінеті Міністрів України (далі — Комісія);

- застосування механізму відшкодування майнової шкоди (збитків), завданої фізичним особам внаслідок запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин у зв'язку із проведенням процедур і робіт з ліквідації та профілактики африканської чуми свиней та/або чуми (високопатогенного грипу) птиці, спрямованих на їх вилучення з метою знищення або забою, за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів згідно з додатком;

проведення лабораторних досліджень (випробувань) хвороб тварин, що підлягають повідомленню, та діагностичних заходів, у тому числі у разі встановлення причин масової загибелі (отруєння) тварин, зокрема радіологічні дослідження (випробування), а саме:

- видання інструкцій, положень, методичних рекомендацій щодо проведення лабораторних досліджень (випробувань);

- придбання діагностикумів та матеріалів (у тому числі витратних) для проведення лабораторних досліджень (випробувань);

- відшкодування витрат на транспортування та зберігання діагностикумів для проведення лабораторних досліджень (випробувань) закладам ветеринарної медицини;

- придбання індивідуальних засобів захисту, спецодягу, дезінфекційних засобів для персоналу, лабораторних тварин, інструментів, перев'язувального матеріалу, що необхідні для проведення лабораторних досліджень (випробувань) хвороб тварин, що підлягають повідомленню;

забезпечення спеціалізованим обладнанням і транспортом, а саме:

- придбання спеціалізованого обладнання для проведення дезінфекції;

- придбання спеціалізованого обладнання для проведення протиепізоотичних заходів та лабораторної діагностики, а також спеціалізованих транспортних засобів ветеринарної медицини.

Перелік спеціалізованих транспортних засобів ветеринарної медицини та спеціалізованого обладнання, що закуповуються для здійснення протиепізоотичних заходів, затверджується Держпродспоживслужбою за погодженням із Господарсько-фінансовим департаментом Секретаріату Кабінету Міністрів України, Мінекономіки і Комісією;

- створення резерву ветеринарних лікарських засобів та засобів, що застосовуються для здійснення дезінфекційних заходів, відшкодування витрат на їх зберігання і транспортування.

Обсяг резерву визначається згідно з методикою, затвердженою Держпродспоживслужбою за погодженням з Мінекономіки і Комісією;

- зберігання колекцій штамів і мікроорганізмів;

- виплату фіксованих сум винагороди за знайдені трупи диких кабанів, що становлять загрозу розповсюдження захворювання на африканську чуму свиней, відповідно до Порядку виплати фіксованих сум винагороди за знайдені трупи диких кабанів, що становлять загрозу розповсюдження захворювання на африканську чуму свиней, затвердженого постановою Кабінетом Міністрів України від 4 лютого 2025 р. № 121 “Деякі питання реалізації статті 86 Закону України “Про ветеринарну медицину” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 20, ст. 1317);

2) оплату послуг спеціалістів ветеринарної медицини, які проводять ветеринарну практику, з виконання обов’язкових або необхідних протиепізоотичних заходів;

3) сплату внесків до Всесвітньої організації охорони здоров’я тварин та інших міжнародних організацій у сфері ветеринарної медицини, членом яких є Україна;

4) управління медичними відходами, утвореними внаслідок провадження діяльності з ветеринарної практики, проведення експертиз та досліджень у сфері ветеринарної медицини в установленому порядку.

3. Бюджетні кошти використовуються відповідно до плану протиепізоотичних заходів (далі — план), що затверджується Держпродспоживслужбою за погодженням з Господарсько-фінансовим департаментом Секретаріату Кабінету Міністрів України, Мінекономіки та Комісією.

Розроблення плану здійснює Держпродспоживслужба відповідно до вимог законодавства України у сфері ветеринарної медицини та за необхідності законодавства Європейського Союзу з урахуванням результатів аналізу ризиків та епізоотичної ситуації. Форма плану та Порядок його розроблення затверджуються Держпродспоживслужбою.

Держпродспоживслужба здійснює за погодженням з Господарсько-фінансовим департаментом Секретаріату Кабінету Міністрів України розподіл бюджетних коштів між її територіальними органами, а також підпорядкованими їй державними установами за напрямками використання коштів у межах обсягу, затвердженого річним розписом асигнувань державного бюджету.

Розподіл діагностиків, засобів для проведення лабораторних досліджень (випробувань), ветеринарних лікарських засобів, засобів для

проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт між територіальними органами Держпродспоживслужби, підпорядкованими їй державними установами здійснюється Держпродспоживслужбою відповідно до плану.

Невикористані діагностикуми та матеріали (у тому числі витратні) для проведення лабораторних досліджень (випробувань), ветеринарні лікарські засоби, засоби для проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт, закуплені в поточному році, можуть бути використані для виконання плану в наступному році за умови дотримання строків їх придатності.

У разі необхідності та з урахуванням епізоотичної ситуації, зміни поголів'я тварин або кількості потужностей Держпродспоживслужба за погодженням з Господарсько-фінансовим департаментом Секретаріату Кабінету Міністрів України на підставі рішення Комісії щодо надання повноважень може здійснювати перерозподіл бюджетних коштів за напрямками їх використання у межах обсягу, затвердженого річним розписом асигнувань державного бюджету, між її територіальними органами, підпорядкованими їй державними установами.

На підставі рішення Комісії Держпродспоживслужба може здійснювати перерозподіл діагностикумів, засобів для проведення лабораторних досліджень (випробувань), ветеринарних лікарських засобів, засобів для проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт між її територіальними органами, підпорядкованими їй державними установами.

Кошти, які надійшли на рахунки спеціального фонду державного бюджету з інших джерел, не заборонених законом, зокрема гранти або міжнародна технічна допомога, спрямовуються на здійснення заходів, визначених абзацами другим — чотирнадцятим підпункту 1 пункту 2 цього Порядку.

4. Держпродспоживслужба подає щороку до 20 лютого Господарсько-фінансовому департаменту Секретаріату Кабінету Міністрів України та Мінекономіки інформацію про виконання плану.

5. Закупівля товарів, робіт і послуг за рахунок бюджетних коштів здійснюється в установленому законом порядку.

Попередня оплата таких товарів, робіт і послуг здійснюється в установленому бюджетним законодавством порядку.

6. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття та закриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та операції, пов'язані з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.

Погашення кредиторської заборгованості за бюджетними фінансовими зобов'язаннями, взятими на облік органами Казначейства, здійснюється в установленому законодавством порядку.

7. Територіальні органи Держпродспоживслужби з урахуванням узагальнених показників подають щокварталу до 15 числа місяця, що настає за звітним періодом, Держпродспоживслужбі інформацію про використання коштів за встановленою формою.

Держпродспоживслужба подає щокварталу до 20 числа місяця, що настає за звітним періодом, та щороку до 10 лютого Господарсько-фінансовому департаменту Секретаріату Кабінету Міністрів України, Мінекономіки і Мінфіну інформацію про використання коштів.

8. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

МЕХАНІЗМ

відшкодування майнової шкоди (збитків), завданої фізичним особам внаслідок запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин у зв'язку із проведенням процедур і робіт з ліквідації та профілактики африканської чуми свиней та/або чуми (високопатогенного грипу) птиці, спрямованих на їх вилучення з метою знищення або забою, за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів

1. Виплата фізичним особам вартості живих свиней та/або живої птиці, вилучених з епізоотичного вогнища та зони захисту у разі виникнення африканської чуми свиней та/або чуми (високопатогенного грипу) птиці, здійснюється за рішенням Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України (далі — Комісія) або місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій (далі — місцеві комісії) на підставі заяви про відшкодування майнової шкоди (збитків) (далі — заява) та акта про вилучення сільськогосподарських тварин з метою їх знищення або забою під час ліквідації особливо небезпечних (карантинних) хвороб (далі — акт).

2. Форми акта та заяви затверджуються Мінекономіки.

3. Розмір відшкодування майнової шкоди (збитків), завданої фізичним особам внаслідок запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин у зв'язку із проведенням процедур і робіт з ліквідації та профілактики африканської чуми свиней та/або чуми (високопатогенного грипу) птиці, спрямованих на їх вилучення з метою знищення або забою (далі — відшкодування майнової шкоди (збитків)), затверджує Комісія (місцева комісія) на підставі заяви, що подається фізичною особою. Заява подається у паперовій (особисто або поштовим відправленням) або в електронній формі (на адресу електронної пошти органу/установи голови Комісії/місцевої комісії) до голови Комісії (місцевої комісії).

4. У заяві, що подається фізичною особою, зазначається прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності), адреса зареєстрованого/задекларованого місця проживання (перебування), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті), унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності), перелік та розмір вартості майна (збитків), що підлягає відшкодуванню, реквізити акта, номер контактного телефону, адреса електронної пошти (за наявності). До заяви

долучається довідка з банку, що містить реквізити рахунка, на який здійснюватиметься відшкодування майнової шкоди (збитків).

5. Комісія (місцева комісія) протягом 15 робочих днів з дня подання заяви розглядає і уточнює розмір відшкодування майнової шкоди (збитків) та складає висновок щодо відшкодування майнової шкоди (збитків) (далі — висновок). Підставою для відмови у відшкодуванні майнової шкоди (збитків) є відсутність переліку необхідних документів та інформації, зазначених у пункті 4 цього додатка.

6. Після оформлення висновку вноситься запис до книги обліку висновків щодо відшкодування майнової шкоди (збитків), форма якої затверджується Мінекономіки.

7. Форма бланка висновку затверджується Мінекономіки.

Висновок оформляється у двох примірниках, перший з яких надсилається на адресу зареєстрованого/задекларованого місця проживання (перебування) фізичної особи, якій завдано майнову шкоду (збитки), або на адресу її електронної пошти, що зазначені у заяві за вибором фізичної особи, протягом трьох робочих днів, другий — зберігається у місцевій держадміністрації.

8. Рішення про відмову у відшкодуванні майнової шкоди (збитків) може бути оскаржене відповідно до законодавства.

9. На підставі актів органи місцевого самоврядування готують не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів списки фізичних осіб для отримання відшкодування майнової шкоди (збитків) та подають їх на розгляд Комісії (місцевої комісії).

10. Комісія (місцева комісія) надсилає рішення про відшкодування майнової шкоди (збитків), акти, списки фізичних осіб для отримання відшкодування майнової шкоди (збитків) та інформацію про середню ринкову вартість 1 кілограма закупівельної живої ваги тварин різних вікових та вагових груп та/або інформацію про середню ринкову вартість однієї голови птиці різних видів, надану відповідним структурним підрозділом облдержадміністрації з питань економічного розвитку, до територіального органу Держпродспоживслужби, який зберігає їх протягом трьох років.

11. Територіальний орган Держпродспоживслужби здійснює розподіл визначеної для відшкодування майнової шкоди (збитків) суми коштів для її подальшої виплати фізичним особам не пізніше 30 робочих днів із дати подання заяви та акта, а також за наявності відповідних бюджетних асигнувань.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 травня 2026 р. № 620

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2008 р. № 413 “Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів, та переліку послуг спеціалістів ветеринарної медицини, які проводять ветеринарну практику, за здійснення обов’язкових або необхідних протиепізоотичних заходів та розмірів їх оплати” (Офіційний вісник України, 2008 р., № 33, ст. 1094).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2009 р. № 108 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2008 р. № 413” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 12, ст. 367).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2011 р. № 166 “Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів” (Офіційний вісник України, 2011 р., № 16, ст. 654).
4. Пункт 25 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань державної реєстрації юридичної особи та фізичної особи — підприємця, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 2011 р. № 849 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 61, ст. 2435).
5. Пункт 20 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2013 р. № 233 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 28, ст. 955).
6. Пункт 7 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 р. № 551 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 64, ст. 2119).
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 жовтня 2016 р. № 692 “Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 81, ст. 2693).
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2018 р. № 75 “Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 18, ст. 608).

9. Пункт 1 змін, що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2008 р. № 413 і від 31 жовтня 2012 р. № 1003, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2018 р. № 1050 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 100, ст. 3318).

10. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1049 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 2, ст. 61).

11. Пункт 1 змін, що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2008 р. № 413 і від 7 березня 2012 р. № 238, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2022 р. № 1141 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 82, ст. 5030).

12. Пункт 1 змін, що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2008 р. № 413 і від 31 жовтня 2012 р. № 1003, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 червня 2023 р. № 616 (Офіційний вісник України, 2023 р., № 61, ст. 3450).

13. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 лютого 2024 р. № 144 “Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення протиепізоотичних заходів” (Офіційний вісник України, 2024 р., № 20, ст. 1302).

14. Пункт 28 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України щодо діяльності Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2025 р. № 1653 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 2, ст. 139).
